

SHOF'TIM

Rigters

1 En ná die dood van Jahoshua het die kinders van Jisra'ël יהוה geraadpleeg en gesê: "Wie van ons moet eerste optrek teen die Kanaänim om teen hulle te veg?"

² En יהוה het gesê: "Jahuda moet optrek. Kyk, Ek gee die land in sy hand."

³ Toe sê Jahuda aan sy broer Shim'on: "Trek saam met my op in my aandeel, dat ons die Kanaänim kan beveg, dan sal ek ook met jou saam optrek in jou aandeel." En Shim'on het saam met hom getrek;

⁴ en toe Jahuda optrek, het יהוה die Kanaänim en Feresiete in hul hand gegee, sodat hulle tien duisend man van hulle by Besek verslaan het.

⁵ En hulle het Adóni-Besek aangetref in Besek en teen hom geveg, en die Kanaänim en Feresiete verslaan.

⁶ En toe Adóni-Besek wegvlug, het hulle hom agternagejaag en hom gevang en sy duime en sy groottone afgekap.

⁷ Daarop sê Adóni-Besek: "Sewentig konings met afgekapte duime en groottone het onder my tafel krummels opgetel: soos ek gedoen het, so het Elohim my vergeld." En hulle het hom na Jarushalajim gebring, en daar het hy gesterf.

⁸ En die kinders van Jahuda het teen Jarushalajim geveg en dit ingeneem en dit met die skerpte van die swaard verslaan en die stad aan die brand gestee.

⁹ En daarna het die kinders van Jahuda afgetrek om te veg teen die Kanaänim wat op die Gebergte en in die Suidland en in die Laeveld gewoon het.

¹⁰ Jahuda het dan teen die Kanaänim uitgetrek, die inwoners van Hebron - maar die naam van Hebron was tevore

Kirjat-Arba en hulle het Shěshai en Ahíman en Talmai verslaan.

¹¹ En daarvandaan het hy uitgetrek teen die inwoners van Debir - maar die naam van Debir was tevore Kirjat-Séfer.

¹² En Kalěb het gesê: "Hy wat Kirjat-Séfer verslaan en dit inneem, aan hom sal ek my dogter Agsa as vrou gee."

¹³ Daarop het Otni'él, die seun van Kenas, die jonger broer van Kalěb, dit ingeneem; en hy het sy dogter Agsa aan hom as vrou gegee.

¹⁴ En toe sy aankom, het sy hom aangespoor om van haar vader 'n stuk grond te vra; en toe sy van die esel afklim, sê Kalěb vir haar: "Wat wil jy hê?"

¹⁵ En sy sê vir hom: "Gee my tog 'n seën; want u het my 'n Suidland^a gegee, gee my ook waterfonteine." Toe gee Kalěb haar fonteine op die hoogte en fonteine in die laagte.

¹⁶ En die kinders van die Kěniet, die swaer van Moshe, het saam met die kinders van Jahuda opgetrek uit die Palmstad na die woestyn van Jahuda wat in die suide van Arad lê; en hy het gegaan en met die volk saamgewoon.

¹⁷ En Jahuda het saam met sy broer Shim'on getrek, en hulle het die Kanaänim verslaan wat in Tsefat gewoon het en dit met die banvloek getref; daarom noem hulle die stad Gorma.

¹⁸ En Jahuda het Asa met sy grondgebied en Ashkelon met sy grondgebied en Ekron met sy grondgebied ingeneem.

¹⁹ En יהוה was met Jahuda, sodat hy die gebergte in besit geneem het; maar die bewoners van die laagte kon hy nie verdryf nie, omdat hulle ysterwaens gehad het.

^a Droë Negeb woestynland.

²⁰ En hulle het Hebron aan Kalëb gegee, soos Moshe gesê het; en hy het die drie seuns van Anak daaruit verdryf.

²¹ En die kinders van Binjamin het die Jebusiete, die inwoners van Jarushalajim, nie verdryf nie, sodat die Jebusiete saam met die kinders van Binjamin in Jarushalajim woon tot vandag toe.

²² En die huis van Josëf, hulle het ook opgetrek na Bët-Ël, en יהוה was met hulle.

²³ En toe die huis van Josëf Bët-Ël laat bespied - maar die naam van die stad was tevore Lus -

²⁴ sien die spioene 'n man uit die stad kom, en hulle sê vir hom: "Wys ons tog 'n plek om in die stad te kom, dan sal ons jou 'n guns bewys."

²⁵ Hy wys hulle toe 'n plek om in die stad te kom; en hulle het die stad verslaan met die skerpte van die swaard; maar die man en sy hele familie het hulle laat gaan.

²⁶ En die man het weggetrek na die land van die Hetiete, en hy het 'n stad gebou en dit Lus genoem; dit is sy naam tot vandag toe.

²⁷ En Manashe het Bët-She'an met sy onderhorige plekke en Táanag met sy onderhorige plekke en die inwoners van Dor met sy onderhorige plekke en die inwoners van Jíbleam met sy onderhorige plekke en die inwoners van Megíddo met sy onderhorige plekke nie verdryf nie; en die Kanaänim het verkies om in hierdie land te bly woon.

²⁸ Maar toe Jisra'ël sterk word, het hy die Kanaänim dienspligtig gemaak; hy het hulle egter nie heeltemal verdryf nie.

²⁹ En Efrajim het die Kanaänim, die inwoners van Geser, nie verdryf nie; sodat die Kanaänim in sy midde in Geser bly woon het.

³⁰ Sébulon het die inwoners van Kitron en die inwoners van Náhalol nie verdryf nie; sodat die Kanaänim in sy midde bly woon het; maar hulle het dienspligtig geword.

³¹ Ashër het die inwoners van Akko en die inwoners van Tsidon en Aglab en

Agsiþ en Helba en Afik en Rehob nie verdryf nie;

³² sodat die Ashëriete bly woon het onder die Kanaänim, die bevolking van die land, want hulle het hulle nie verdryf nie.

³³ Náftali het die inwoners van Bët-Shemesh en die inwoners van Bët-Anat nie verdryf nie, sodat hy bly woon het onder die Kanaänim, die bevolking van die land; maar die inwoners van Bët-Shemesh en Bët-Anat het aan hulle dienspligtig geword.

³⁴ En die Amoriete het die kinders van Dan die gebergte in gedruk, want hulle het hul nie toegelaat om na die laagte af te kom nie;

³⁵ sodat die Amoriete verkies het om te bly woon in Har-Heres, in Ajalon en in Sáälþim; maar die hand van die huis van Josëf was swaar, sodat hulle dienspligtig geword het.

³⁶ En die grens van die Amoriete was van Skerpioen-nek^b, van die rots af, en verder op.

2 Toe trek die Booskapper van יהוה van Gilgal op na Bogim en sê: "Ek het julle uit Mitsrajim laat optrek en julle gebring in die land wat Ek julle vaders met 'n eed beloof het, en gesê: 'Ek sal My verbond met julle in ewigheid nie verbreek nie;

² maar julle mag geen verbond met die inwoners van hierdie land maak nie; hulle altare moet julle omgooi.' Maar julle het nie na My stem geluister nie. Wat het julle nou gedoen?

³ "So sê Ek dan ook: 'Ek sal hulle nie voor julle uit verdryf nie, sodat hulle vyande vir julle sal wees, en hulle elohim 'n strik vir julle.'"

⁴ En terwyl die Booskapper van יהוה hierdie woorde aan al die kinders van Jisra'ël sê, het die volk hulle stem verhef en geweën;

⁵ en hulle het dié plek Bogim genoem en daar aan יהוה geoffer.

⁶ Daarna het Jahoshua die volk laat gaan,

^b Akrabbimsteilte

en die kinders van Jisra'ël het elkeen na sy erfdeel getrek om die land in besit te neem.

⁷ En die volk het יהוה gedien al die dae van Jahoshua en al die dae van die oudstes wat ná Jahoshua nog in die lewe was, en al die groot werke van יהוה gesien het wat Hy vir Jisra'ël gedoen het.

⁸ Maar Jahoshua, die seun van Nun, die dienaar van יהוה, het gesterf, honderd en tien jaar oud;

⁹ en hulle het hom begrawe op die gebied van sy erfdeel in Timnat-Heres, op die gebergte van Efrajim, noord van die berg Gaāsh.

¹⁰ En toe ook daardie hele geslag by hulle vaders versamel is, staan daar 'n ander geslag ná hulle op wat יהוה en ook die werk wat Hy vir Jisra'ël gedoen het, nie geken het nie.

¹¹ En die kinders van Jisra'ël het gedoen wat verkeerd was in die oë van יהוה: hulle het die Baāls gedien

¹² en יהוה, die Elohim van hulle vaders, verlaat wat hulle uit die land van Mitsrajim gelei het, en hulle het agter ander elohim aan geloop, van die elohim van die volke wat rondom hulle was, en hulle daarvoor neergebuig en יהוה getart.

¹³ Maar toe hulle יהוה verlaat en Baāl en die Ashtoret dien,

¹⁴ het die toorn van יהוה teen Jisra'ël ontvlam, en Hy het hulle oorgegee in die hand van rowers wat hulle beroof het; en Hy het hulle verkoop in die hand van hulle vyande rondom, sodat hulle nie meer kon standhou voor hulle vyande nie.

¹⁵ Waarheen hulle ook al uittrek, was die hand van יהוה teen hulle ten kwade, soos יהוה gesê en soos יהוה vir hulle gesweer het. Maar wanneer hulle dan in groot benoudheid raak,

¹⁶ verwek יהוה rigters wat hulle verlos uit die hand van hulle berowers.

¹⁷ Na hulle rigters het hulle egter ook nie geluister nie, maar agter ander elohim aan hoereer en hulle daarvoor neer-

gebuig; gou het hulle afgewyk van die weg wat hulle vaders bewandel het in gehoorsaamheid aan die gebooie van יהוה: so het hulle nie gedoen nie.

¹⁸ En wanneer יהוה vir hulle rigters verwek, was יהוה met die rigter om hulle te verlos uit die hand van hul vyande al die dae van die rigter, omdat יהוה medelyde gehad het weens hulle gekreun oor hulle verdrukkings en hulle verdringers.

¹⁹ Maar wanneer die rigter dood was, het hulle nog erger as hulle vaders gehandel deur agter ander elohim aan te loop, om hulle te dien en hulle daarvoor neer te buig: hulle het niks laat vaar van hulle handelinge en van hulle hardnekkige wandel nie.

²⁰ Daarom het die toorn van יהוה teen Jisra'ël ontvlam, en Hy het gesê: "Omdat hierdie nasie My verbond wat Ek hulle vaders beveel het, oortree en na My stem nie luister nie,

²¹ sal Ek ook verder geeneen van die nasies wat Jahoshua by sy dood laat oorbly het, voor hulle uit verdryf nie -

²² om Jisra'ël deur hulle op die proef te stel, of hulle die weg van יהוה sal hou deur daarin te wandel soos hulle vaders dit gehou het, of nie."

²³ Daarom het יהוה daardie nasies laat oorbly sonder om hulle dadelik te verdryf, en hulle nie in die hand van Jahoshua gegee nie.

3 En dit is die nasies wat יהוה laat oorbly het om Jisra'ël, almal wat al die oorloë van Kanaän nie geken het nie, deur hulle op die proef te stel -

² net dat die geslagte van die kinders van Jisra'ël dit kan weet - om hulle te leer oorlog voer, ten minste die wat daar vroeër nie van geweet het nie:

³ vyf vorste van die Palishtim en al die Kanaänim en Tsidoniërs en Hewiete wat in die gebergte Lebanon gewoon het, van die berg Baāl-Hermon af tot by die ingang na Hamat.

⁴ Hulle was dan daar om deur hulle Jisra'ël op die proef te stel; om te weet of

hulle na die gebooie van יהוה wat Hy hulle vaders deur Moshe beveel het, sou luister.

⁵ So het die kinders van Jisra'ël dan onder die Kanaänim, Hētiete en Amoriēte en Feresiete en Hēwiete en Jēbusiete gewoon,

⁶ en húl dogters vir hulle as vrouens geneem en hulle eie dogters aan húl seuns gegee en hul elohim gedien.

⁷ En die kinders van Jisra'ël het gedoen wat verkeerd was in die oë van יהוה en יהוה hulle Elohim vergeet en die Baäls en die Ashēras gedien.

⁸ Daarop het die toorn van יהוה teen Jisra'ël ontvlam, en Hy het hulle verkoop in die hand van Kushan-Rishatājim, die koning van Mesopotāmië, en die kinders van Jisra'ël het Kushan-Rishatājim agt jaar lank gedien.

⁹ Maar toe die kinders van Jisra'ël יהוה aanroep, het יהוה 'n verlosser vir die kinders van Jisra'ël verwek, wat hulle verlos het: Otni'ël, die seun van Kenas, die jonger broer van Kalēb.

¹⁰ En die Gees van יהוה het op hom gekom, en hy het Jisra'ël gerig en uitgetrek om oorlog te voer; en יהוה het Kushan-Rishatājim, die koning van Aram, in sy hand gegee, sodat hy die oorhand oor Kushan-Rishatājim gekry het.

¹¹ Toe kry die land rus veertig jaar lank. En Otni'ël, die seun van Kenas, het gesterf.

¹² En die kinders van Jisra'ël het weer gedoen wat verkeerd was in die oë van יהוה. Toe maak יהוה Eglon, die koning van Moab, sterk teen Jisra'ël, omdat hulle gedoen het wat verkeerd was in die oë van יהוה;

¹³ en hy versamel by hom die kinders van Ammon en Amalēk. Daarop het hy weggetrek en Jisra'ël verslaan, en hulle het die Palmstad in besit geneem.

¹⁴ En die kinders van Jisra'ël het Eglon, die koning van Moab, agttien jaar lank gedien.

¹⁵ Maar toe die kinders van Jisra'ël יהוה aanroep, het יהוה vir hulle as verlosser

verwek: Ĕhud, die seun van Gēra, die Benjaminsiet, 'n man wat links was. Deur hom stuur toe die kinders van Jisra'ël die belasting aan Eglon, die koning van Moab.

¹⁶ En Ĕhud het vir hom 'n swaard gemaak, aan twee kante skerp, een el lank, en dit onder sy klere aan sy regterheup vasgegor;

¹⁷ en hy het die belasting aan Eglon, die koning van Moab, gebring; en Eglon was 'n baie vet man.

¹⁸ En toe hy die belasting volledig afgelewer het, bring hy die mense wat die belasting gedra het, weg;

¹⁹ maar hy self het omgedraai by die gesnede beelde wat by Gilgal was, en gesê: "Ek het 'n geheime opdrag aan u, o koning!" Dié sê toe: "Still!" En almal wat by hom staan, het van hom af weggegaan buitentoe.

²⁰ En toe Ĕhud by hom inkom, terwyl hy in die koel bo-kamer sit wat vir hom alleen was, sê Ĕhud: "Ek het 'n woord van Elohim aan u!" En toe hy van sy stoel af opstaan,

²¹ steek Ĕhud sy linkerhand uit en gryp die swaard van sy regterheup af en steek dit in sy buik,

²² sodat selfs die hef agter die lem ingedring het en die vet, want hy het die swaard nie uit sy buik uitgetrek nie, om die lem toegesluit en by die wond uitgepuil te ges.

²³ Toe gaan Ĕhud uit op die galery, maar hy het die deure van die bo-kamer agter hom gesluit en gegrendel.

²⁴ Net toe hy uitgegaan het, kom sy dienaars; en toe hulle sien en kyk: die deure van die bo-kamer was gegrendel, sê hulle: "Hy is seker besig om sy voete te bedek in die koel kamer."

²⁵ En hulle het gewag totdat hulle verleë was, maar - hy het die deure van die bo-kamer nie oopgemaak nie! En toe hulle die sleutel gaan haal en oopsluit, lê hulle meester daar dood op die grond!

²⁶ Maar terwyl hulle nog talm, het Ĕhud ontvlug en die gesnede beelde verby-

gegaan en na Seira ontsnap.

²⁷ En toe hy aankom, blaas hy op die ramshoring op die gebergte van Efrajim, en die kinders van Jisra'ël het saam met hom van die gebergte afgetrek, en hy voor hulle uit.

²⁸ Toe sê hy vir hulle: "Volg my, want יהוה gee julle vyande, die Moabiete, in julle hand; en hulle het agter hom aan afgetrek en die Moabiete van die driewe van die Jardèn afgesny en niemand toegelaat om deur te gaan nie.

²⁹ En hulle het in dié tyd van Moab omtrent tien duisend man verslaan, almal goed geboude en almal dapper mans, en niemand het vrygekom nie.

³⁰ So moes Moab dan dié dag buig onder die hand van Jisra'ël; en die land het tagtig jaar lank gerus.

³¹ Toe kom ná hom Shamgar, die seun van Anat, wat van die Palishtim ses honderd man met 'n osdrywerstok verslaan het; en ook hy het Jisra'ël verlos.

4 Maar ná die dood van Ĕhud het die kinders van Jisra'ël weer gedoen wat verkeerd was in die oë van יהוה.

² Daarom het יהוה hulle verkoop in die hand van Jabīn, die koning van Kanaän, wat in Hatsor geregeer het; en sy leërowerste was Sísēra, 'n inwoner van Ĥaróshet van die heidene.^c

³ En die kinders van Jisra'ël het יהוה aangeroop; want hy het nege honderd ysterwaens gehad en die kinders van Jisra'ël twintig jaar lank swaar verdruk.

⁴ En Debóra, 'n profetes, die vrou van Láppidot, het in dié tyd Jisra'ël gerig.

⁵ En sy het gesit onder die palm van Debóra, tussen Rama en Bêt-Ēl, op die gebergte van Efrajim; en die kinders van Jisra'ël het na haar opgegaan vir regspraak.

⁶ Toe laat sy Barak, die seun van Abinóam, uit Kedesh in Náftali, roep en sê vir hom: "Het יהוה, die Elohim van Jisra'ël, nie bevel gegee nie: 'Gaan, trek

na die berg Tabor, en neem tien duisend man van die kinders van Náftali en van die kinders van Sébulon met jou saam,

⁷ dan sal Ek Sísēra, die leërowerste van Jabīn, met sy strydwaens en sy menigte na jou, na die spruit Kishon trek, en Ek sal hom in jou hand gee.'?"

⁸ Maar Barak sê vir haar: "Indien u met my saamtrek, sal ek gaan, maar indien u nie met my saamtrek nie, gaan ek nie."

⁹ Toe sê sy: "Ek sal sekerlik met jou saamtrek, maar die aansien sal nie joune wees op die pad wat jy sal gaan nie; want יהוה sal Sísēra in die hand van 'n vrou verkoop." Toe het Debóra opgestaan en saam met Barak na Kedesh getrek.

¹⁰ Daarop het Barak Sébulon en Náftali bymekaareroep na Kedesh toe, en tien duisend man het op sy voetspore opgetrek, en Debóra het saam met hom opgetrek.

¹¹ En Heber, die Këniet, het hom afgeskei van Kain, van die kinders van Ĥobab, die swaer van Moshe, en het sy tente opgeslaan tot by die terpentynboom by Saänáim, naby Kedesh.

¹² En toe hulle aan Sísēra berig bring dat Barak, die seun van Abinóam, na die berg Tabor opgetrek het,

¹³ het Sísēra al sy strydwaens, nege honderd ysterwaens, en al die mans wat by hom was, uit Ĥaróshet van die heidene na die spruit Kishon bymekaareroep.

¹⁴ Daarop sê Debóra vir Barak: "Maak jou klaar, want dit is die dag waarop יהוה Sísēra in jou hand gee. Trek יהוה nie voor jou uit nie?" Toe trek Barak van die berg Tabor af, en tien duisend man agter hom aan.

¹⁵ En יהוה het Sísēra met al die waens en die hele leër deur die skerpte van die swaard in verwarring gebring voor Barak uit, en Sísēra het van sy wa af geklim en te voet gevlug.

¹⁶ Maar Barak het die waens en die leër agternagejaag tot by Ĥaróshet van die heidene, en die hele leër van Sísēra het deur die skerpte van die swaard geval;

^c Ĥaróshet HaGojim

daar het selfs nie een oorgebly nie.

¹⁷ Toe vlug Sísera te voet na die tent van Ja'él, die vrou van Heber, die Kéniet; want daar was vrede tussen Jabín, die koning van Hatsor, en die huis van Heber, die Kéniet.

¹⁸ En Ja'él het uitgegaan Sísera tegemoet en vir hom gesê: "Draai uit, my meester, draai uit na my! Moenie bang wees nie!" En hy het na haar uitgedraai, na die tent, en sy het hom met 'n kombers toegemaak.

¹⁹ Daarop sê hy vir haar: "Gee my tog 'n bietjie water om te drink, want ek het dors." Sy maak toe die melksak oop en laat hom daaruit drink en maak hom weer toe.

²⁰ En hy sê vir haar: "Gaan staan by die tentdeur, en indien iemand kom en jou vra en sê: 'Is hier iemand?' antwoord dan: 'Nee.'"

²¹ Toe het Ja'él, die vrou van Heber, 'n tentpen geneem en die hamer in haar hand gevat en stilletjies na hom gegaan en die pen dwarsdeur die slaap van sy hoof ingedryf, sodat dit in die grond indring – want hy het vas geslaap en was uitgeput – en hy het gesterf.

²² En kyk, terwyl Barak Sísera agtervolg, gaan Ja'él uit hom tegemoet en sê vir hom: "Kom, en ek sal u die man wys wat u soek." En toe hy by haar inkom, het Sísera daar dood gelê, met die pen deur die slaap van sy hoof!

²³ So het Elohim dan op dié dag Jabín, die koning van Kanaän, voor die kinders van Jisra'él onderwerp.

²⁴ En die hand van die kinders van Jisra'él het al swaarder gaan druk op Jabín, die koning van Kanaän, totdat hulle Jabín, die koning van Kanaän, uitgeroei het.

5 Op dié dag het Debóra en Barak, die seun van Abinóam, gesing en gesê:

² "Omdat aanvoeders aangevoer het in Jisra'él, omdat die volk hom gewillig getoon het, prys יהוה!"

³ "Hoor, konings! Luister, prinse! Ek, ek wil tot יהוה sing, ek wil tot יהוה die Elohim van Jisra'él, lofsing.

⁴ "יהוה", toe U uitgetrek het uit Sëir, toe U voortgestap het uit die veld van Edom, het die aarde gebeef, ook het die hemel gedrup, ook het die wolke water gedrup.

⁵ "Berge het gewankel voor die aangesig van יהוה uit, hierdie Sinai voor die aangesig van יהוה, die Elohim van Jisra'él.

⁶ "In die dae van Shamgar, die seun van Anat, in die dae van Ja'él, was die paaie verlate, en die reisigers het langs sy paaie gegaan.

⁷ "Leiers het ontbreek, in Jisra'él ontbreek; totdat ek, Debóra, opgestaan het, ek, 'n moeder in Jisra'él, opgestaan het.

⁸ "Kies hulle nuwe elohim, dan is daar oorlog in die poorte; was daar skild of spies te sien onder veertig duisend in Jisra'él?"

⁹ "My hart is vir die aanvoeders van Jisra'él wat hulle gewillig getoon het onder die volk - prys יהוה!"

¹⁰ "Julle wat op wit eselinne ry, wat op tapyte sit, wandelaars langs die paaie, dink na!

¹¹ "Weens die stem van die boogskutters tussen die drinkplekke, besing hulle daar die regverdige dade van יהוה, die regverdige dade van Sy leiding in Jisra'él. Toe het die volk van יהוה afgetrek na die poorte toe.

¹² "Word wakker, word wakker, Debóra! Word wakker, word wakker, sing 'n lied! Staan op, Barak! en voer jou gevangenes weg, seun van Abinóam!

¹³ "Toe het Hy die oorblyfsel die edel mans van die volk laat vertrap, toe het יהוה vir my die dapper mans vertrap.

¹⁴ "Uit Efrajim, die wat hulle wortel in Amalék het; Binjamin, agter jou aan onder jou mans; uit Magir trek die aanvoeders af, en uit Sébulon die wat met die werwerstaf uittrek;

¹⁵ en vorste in Jissaskar met Debóra saam; en Jissaskar soos Barak: in die dal storm hulle op sy voetspore. In die afdelings van Reübén was die voornemens van die hart groot.

¹⁶ "Waarom het jy tussen die veekrale bly sit en luister na geblêr van die troppe vee? In die afdelings van Reûbên was die voornemens van die hart groot.

¹⁷ "Gíl'ad het rustig oorkant die Jardên gebly; en Dan, waarom vertoef hy by die skepe? Ashêr het bly sit aan die seekus en aan sy baaie rustig gebly.

¹⁸ "Sébulon is 'n volk wat sy lewe gewaag het tot die dood toe; ook Náftali op die hoogvlaktes.

¹⁹ "Konings het gekom, geveg; toe het die konings van Kanaän geveg by Táanag, by die waters van Megídó, het hulle geen stuk silwer geneem nie.

²⁰ "Uit die hemel het die sterre geveg, uit hulle bane het hulle teen Sísera geveg.

²¹ "Die spruit Kishon het hulle afgedryf, die spruit van ontmoeting, die spruit Kishon! Tree op, my wese, met mag!

²² "Toe het die perdepote geklap van die gejaag, die gejaag van hulle geweldiges.

²³ "Vervloek Mëros,' sê 'n boodskapper van יהוה; 'vervloek, vervloek sy inwoners, omdat hulle יהוה nie tot hulp gekom het nie, יהוה tot hulp onder die helde.'

²⁴ "Geseënd is Ja'ël bo die vrouens, die vrou van Heber, die Kéniet; geseënd bo die vrouens in die tent!

²⁵ "Water het hy gevra, melk het sy gegee, in 'n sierlike skottel het sy dikmelk gebring.

²⁶ "Haar hand steek sy uit na die tentpen en haar regterhand na die werksman se hamer; en sy hamer Sísera, verpletter sy kop en verbrysel en deurboor die slaap van sy hoof.

²⁷ "Tussen haar voete sak hy inmekaar, val, lê daar! Tussen haar voete sak hy inmekaar, val; waar hy inmeekaarsak, daar lê hy - morsdood.

²⁸ "Deur die venster kyk die moeder van Sísera uit, en sy roep deur die venstertralie: 'Waarom so lank vir sy wa om te kom? Waarom versuim die passe van sy wa-span?'

²⁹ "Die skranderste van haar vorstinne antwoord haar, ja, sy self antwoord op

haar woorde:

³⁰ 'Hulle het seker buit gevind en verdeel dit: een slavin, twee slavinne vir elke man; 'n buit van bont klere vir Sísera, 'n buit van bont klere, veelkleurige; 'n bont doek, twee veelkleuriges as buit vir my hals.'

³¹ "So moet al U vyande omkom, יהוה! Maar die wat Hom liefhet, is soos die opgang van die son in sy krag." En die land het veertig jaar lank gerus.

6 En die kinders van Jisra'ël het gedoen wat verkeerd was in die oë van יהוה, en יהוה het hulle oorgegee in die hand van die Midjaniete, sewe jaar lank.

² En die Midjaniete het die oorhand oor Jisra'ël gekry; weens die Midjaniete het die kinders van Jisra'ël vir hulle die skuilplekke gemaak wat op die berge is, en die grotte en die bergvestings.

³ Want wanneer Jisra'ël gesaai het, dan trek Midjan en Amalék en die kinders van die Ooste uit, en trek teen hulle op:

⁴ slaan laers teen hulle op en verwoes die opbrengs van die land in die rigting na Asa, en hulle laat geen lewensmiddele, geen skaap of bees of esel in Jisra'ël oorbly nie.

⁵ Want hulle het met hul vee en hul tente opgetrek en gekom soos sprinkane in menigte, terwyl hulle en hul kamele ontelbaar was; so het hulle dan die land ingekom om dit te verwoes.

⁶ En Jisra'ël het deur Midjan baie arm geword, maar die kinders van Jisra'ël het יהוה aangeroep.

⁷ En toe die kinders van Jisra'ël יהוה aanroep weens Midjan,

⁸ het יהוה 'n profeet na die kinders van Jisra'ël gestuur, en dié het vir hulle gesê: "So sê יהוה, die Elohim van Jisra'ël: 'Ek self het julle laat optrek uit Mitsrajim en julle uit die slawehuis gelei

⁹ en julle gered uit die hand van die Mitsrim en uit die hand van al julle verdrukkers en hulle voor julle uit verdryf en hulle land aan julle gegee.

¹⁰ 'En Ek het aan julle gesê: 'Ek is יהוה julle Elohim; julle mag die elohim van die

Amorie te in wie se land julle woon, nie vrees nie. Maar julle het nie na My stem geluister nie.¹⁰

¹¹ Toe het die BoodsAPPER van יהוה gekom en gaan sit onder die terpentynboom wat by Ofra staan, wat aan Joash, die Abiësriet, behoort het, terwyl sy seun Gíd'on juis koring uitslaan in die parskuip om dit te versteek van die Midjaniete.

¹² En die BoodsAPPER van יהוה het aan hom verskyn en vir hom gesê: "יהוה is met jou, dapper held!"

¹³ Toe vra Gíd'on Hom: "Ag, my Meester, indien יהוה met ons is, waarom het al hierdie dinge ons dan oorgekom? En waar is al Sy wonders wat ons vaders ons van vertel het, deur te sê: 'Het יהוה ons nie uit Mitsrajim laat optrek nie?' Maar nou het יהוה ons verwerp en ons oorgegee in die hand van Midjan."

¹⁴ Toe draai יהוה na hom toe en sê: "Gaan in hierdie krag van jou en verlos Jisra'ël uit die hand van die Midjaniete. Is dit nie Ek wat jou stuur nie?"

¹⁵ Maar hy vra Hom: "Ag, Meester, waarmee sou ek Jisra'ël verlos? Kyk, my geslag is die swakste in Manashe, en ek self die geringste in my familie."

¹⁶ Toe sê יהוה vir hom: "Ek sal met jou wees, sodat jy die Midjaniete soos een man sal verslaan."

¹⁷ En hy antwoord Hom: "Indien ek dan guns in U oë gevind het, doen vir my 'n teken, dat dit U is wat met my praat."

¹⁸ "Verwyder U tog nie hiervandaan voordat ek by U kom en my gawe uitbring en voor U neersit nie." Hy sê toe: "Ek sal bly totdat jy terugkom."

¹⁹ Toe het Gíd'on ingegaan en 'n bokkie berei, en van 'n efa meel ongesuurde koeke. Die vleis het hy in 'n mandjie gesit en die sous in 'n pot gegooi; en hy het dit na Hom uitbring onder die terpentynboom en dit naby neergesit.

²⁰ Maar die BoodsAPPER van Elohim het vir hom gesê: "Neem die vleis en die ongesuurde koeke, en sit dit op hierdie rots neer en gooi die sous daaroor uit."

En hy het so gedoen.

²¹ Daarop steek die BoodsAPPER van יהוה die punt van die staf wat in Sy hand was, uit en raak die vleis en die ongesuurde koeke aan; toe gaan daar vuur op uit die rots en verteer die vleis en die ongesuurde koeke. Intussen het die BoodsAPPER van יהוה verdwyn uit sy oë.

²² Toe Gíd'on merk dat dit die BoodsAPPER van יהוה was, sê Gíd'on: "Ag, Meester יהוה! want ek het die BoodsAPPER van יהוה gesien van aangesig tot aangesig!"

²³ En יהוה sê vir hom: "Vrede vir jou! Vrees nie! Jy sal nie sterf nie."

²⁴ Toe bou Gíd'on daar 'n altaar vir יהוה en noem dit: "יהוה Shalom!"^d Dit staan vandag nog daar by Ofra van die Abiësriete.

²⁵ En in dieselfde nag het יהוה vir hom gesê: "Neem die bul van jou vader, die tweede bul van sewe jaar, en breek die altaar van Baäl af wat aan jou vader behoort, en kap die Ashëra af wat daar langsaan staan."

²⁶ "En bou vir יהוה jou Elohim 'n altaar op die top van hierdie vesting deur opstapeling, en neem die tweede bul en bring dit as 'n brandoffer met die hout van die Ashëra wat jy moet afkap."

²⁷ Toe het Gíd'on tien man van sy dienaars geneem en gedoen soos יהוה aan hom gesê het; maar omdat hy te bang was vir sy familie en vir die mans van die stad, om dit oordag te doen, het hy dit in die nag gedoen.

²⁸ En toe die mans van die stad die môre vroeg opstaan, lê die altaar van Baäl daar omgegooi en die Ashëra wat daar langsaan gestaan het, afgekap en die tweede bul geoffer op die altaar wat daar gebou was!

²⁹ Toe sê hulle, die een vir die ander: "Wie het hierdie ding gedoen?" En terwyl hulle ondersoek en uitvra, sê hulle: "Gíd'on, die seun van Joash, het hierdie

^d יהוה (is) Vrede.

ding gedoen!”

³⁰ Toe sê die mans van die stad vir Joash: “Bring jou seun uit, hy moet sterf, omdat hy die altaar van Baäl omgegooi het, en omdat hy die Ashëra wat daar langsaan gestaan het, afgekap het.”

³¹ Maar Joash sê vir almal wat by hom staan: “Wil julle vir Baäl veg? Of wil julle hom help? Die wat vir hom veg, sal vanmôre nog gedood word. Indien hy 'n eloah is, laat hy vir homself veg, omdat hy sy altaar omgegooi het.”

³² Daarom het hy hom op dié dag Jerúbbaäl genoem en gesê: “Laat Baäl teen hom veg, omdat hy sy altaar omgegooi het.”

³³ Toe het al die Midjaniete en Amalëkiete en die kinders van die Ooste bymekaar gekom en deurgetrek en in die laagte van Jísre'ël laer opgeslaan.

³⁴ En die Gees van יהוה het Gíd'on vervul; en hy het op die ramshoring geblaas, en die Abiësriete is agter hom aan opgeroep.

³⁵ Ook het hy boodskappers gestuur in die hele Manashshe, en dié is ook agter hom aan opgeroep; ook het hy boodskappers gestuur in Ashër en in Sébulon en in Náftali, en hulle het opgetrek, hulle tegemoet.

³⁶ Toe het Gíd'on met Elohim gepraat: “Indien U werklik deur my hand Jísra'ël wil verlos soos U gesê het -

³⁷ kyk, ek sal die wolvlies op die dorsvloer neerlê: indien daar net op die vlies dou is, terwyl die grond oral droog is, dan sal ek weet dat U deur my hand Jísra'ël wil verlos soos U gesê het.”

³⁸ En dit was so: toe hy die volgende môre vroeg opstaan, het hy die vlies uitgewring en die dou uit die vlies uitgedruk, 'n kom vol water.

³⁹ Toe het Gíd'on met Elohim gepraat: “Laat U toorn nie teen my ontvlam nie, en laat my net hierdie keer mag praat; laat my tog net hierdie keer met die vlies 'n proef neem: laat dit op die vlies alleen droog wees terwyl daar op die grond oral dou is.”

⁴⁰ En יהוה het daardie nag so gedoen: op die vlies alleen was dit droog, maar oral op die grond was daar dou.

7 Daarna het Jerúbbaäl, dit is Gíd'on, en al die mans wat by hom was, vroeg klaargemaak, en hulle het laer opgeslaan by die fontein Harod, terwyl die laer van Midjan noord van hom was, van die heuvel Mórêh af in die dal.

² Toe sê יהוה vir Gíd'on: “Die mans by jou is te veel vir My om Midjan in hulle hand te gee; anders kan Jísra'ël hom teen My roem deur te sê: ‘My eie hand het my verlos.’

³ “Roep dan nou tog uit voor die ore van die mans en sê: ‘Die wat bang is en bewe, kan teruggaan en wegdraai van die gebergte van Gíl'ad af.’” Toe het daar van die mans twee en twintig duisend omgedraai, en tien duisend het oorgebly.

⁴ Daarop sê יהוה vir Gíd'on: “Die mans is nog te veel; bring hulle af na die water, dan sal Ek hulle daar vir jou uitsoek; en van wie Ek aan jou sê: ‘Hierdie een mag met jou saamgaan’ - dié mag met jou saamgaan; maar elkeen van wie Ek aan jou sê: ‘Hierdie een mag nie met jou saamgaan nie’ - dié mag nie gaan nie.”

⁵ Hy bring toe die mans af na die water; en יהוה sê vir Gíd'on: “Elkeen wat met sy tong die water oplek soos 'n hond lek, moet jy eenkant laat staan; en elkeen wat op sy knieë vooroor buig om te drink, anderkant.”

⁶ En die aantal van die wat gelek het met hul hand na hul mond toe, was drie honderd man; en al die ander mans het op hulle knieë vooroor gebuig om water te drink.

⁷ Toe sê יהוה vir Gíd'on: “Deur die drie honderd man wat gelek het, sal Ek julle verlos en Midjan in jou hand gee; maar al die ander mans kan elkeen na sy woonplek gaan.”

⁸ Daarop neem hulle die padkos van die mans en hulle ramshorings in hul hand; en hy het al die mans van Jísra'ël laat gaan, elkeen na sy tent toe; maar die drie honderd man het hy agtergehou,

terwyl die laer van Midjan onderkant hom in die laagte was.

⁹ En daardie nag het יהוה vir hom gesê: "Staan op, gaan af in die laer, want Ek gee dit in jou hand.

¹⁰ "En indien jy bang is om af te gaan, gaan jy dan saam met jou dienaar Pura af na die laer toe

¹¹ en luister wat hulle praat; en daarna sal jou hande sterk word, en jy sal in die laer aftrek." Hy gaan toe af saam met sy dienaar Pura tot by die buitenste lyn van die gewapendes wat in die laer was.

¹² En Midjan en Amalék en al die kinders van die Ooste het in die laagte gelê soos sprinkane in menigte, en hulle kamele was ontelbaar soos die sand aan die seestrand in menigte.

¹³ En toe Gíd'on aankom, vertel 'n man aan 'n ander juis 'n droom en sê: "Kyk, ek het 'n droom gehad: Daar rol 'n hard gebakte garsbrood in die laer van Midjan en kom tot by die tent en slaan dit dat dit omval en keer dit onderstebo, en toe lê die tent daar!"

¹⁴ En die ander een het geantwoord en gesê: "Dit is niks anders nie as die swaard van Gíd'on, die seun van Joash, die Jisra'ëliet; Elohim het Midjan en die hele laer in sy hand gegee."

¹⁵ Toe Gíd'on dan die verhaal van die droom en sy uitlegging hoor, het hy aanbid; en hy het teruggekeer na die laer van Jisra'ël en gesê: "Maak klaar, want יהוה gee die laer van Midjan in julle hand."

¹⁶ En hy het die drie honderd man verdeel in drie dele en aan hulle almal ramshorings en leë kruike, met fakkels binne-in die kruike, in die hand gegee

¹⁷ en aan hulle gesê: "Kyk na my en maak net so; en kyk, wanneer ek by die buitenste lyn van die laer kom, dan moet julle maak net soos ek maak.

¹⁸ "En wanneer ek en almal wat by my is, op die ramshoring blaas, moet julle ook op die ramshorings blaas rondom die hele laer, en julle moet sê: 'Vir יהוה en vir Gíd'on!'"

¹⁹ Toe kom Gíd'on en die honderd man wat by hom was, by die buitenste lyn van die laer, met die begin van die middelste nagwaak toe hulle skaars die wagte uitgesit het, en hulle blaas op die ramshorings en slaan die kruike stukkend wat hulle in hul hand gehad het.

²⁰ Toe blaas die drie dele op die ramshorings en breek die kruike en hou met hulle linkerhand die fakkels en met hulle regterhand die ramshorings om te blaas, terwyl hulle uitroep: "Die swaard van יהוה en van Gíd'on!"

²¹ En hulle het bly staan elkeen op sy plek, rondom die laer. Daarop hardloop die hele laer, en hulle skreeu en vlug.

²² En toe die drie honderd op die ramshorings blaas, het יהוה die swaard van die een teen die ander gerig, ja, in die hele laer; en die laer het gevlug na Bêt-Shitta, na Tseréda toe, tot by die oewer van Aþèl-Mehóla by Tabbat.

²³ En die mans van Jisra'ël uit Náftali en uit Ashër en uit die hele Manashhe is opgeroep, en hulle het Midjan agternagejaag.

²⁴ Ook het Gíd'on boodskappers gestuur in die hele gebergte van Efrajim om te sê: "Trek af Midjan tegemoet, en sny hulle van die waters af tot by Bêt-Bara en die Jardén." So het dan al die mans van Efrajim bymekaargekom en die waters beset tot by Bêt-Bara en die Jardén.

²⁵ En hulle het twee vorste van Midjan gevang, Orèb en Se'èb; en Orèb het hulle gedood by die rots Orèb, en Se'èb gedood by die parskuip Se'èb, en hulle het Midjan agtervolg; en die hoof van Orèb en van Se'èb het hulle na Gíd'on gebring, oorkant die Jardén.

8 Toe sê die mans van Efrajim vir hom: "Wat is dit wat u ons aangedoen het, dat u ons nie geroep het toe u weggetrek het om teen Midjan te veg nie?" En hulle het heftig met hom getwis.

² Maar hy sê vir hulle: "Wat het ek nou gedoen in vergelyking met julle? Is die oorblyfsel van Efrajim nie beter as die wyноes van Abiëser nie?"

³ "Elohim het die vorste van Mídjan, Orëb en Se'ëb, in julle hand gegee, maar wat kon ek doen in vergelyking met julle?" Toe bedaar hulle opgewondenheid teenoor hom nadat hy hierdie woord gesê het.

⁴ En Gíd'on het gekom by die Jardën, en hy en die drie honderd man wat by hom was, het oorgetrek, moeg en besig om te agtervolg.

⁵ En hy sê aan die mans van Sukkot: "Gee tog broodjies vir die mans wat op my voetspore volg, want hulle is moeg, en ek is besig om Sebag en Tsálmuna, die konings van die Midjaniete, agterna te jaag.

⁶ Maar die vorste van Sukkot vra: "Is die handpalm van Sebag en van Tsálmuna nou al in u hand, dat ons aan u leër brood moet gee?"

⁷ Toe sê Gíd'on: "Hieroor, wanneer יהוה Sebag en Tsálmuna in my hand gee, sal ek julle vlees met woestyndorings en distels dors."

⁸ En daarvandaan het hy opgetrek na Pnu'ël en vir hulle net so gesê; maar die mans van Pnu'ël het hom geantwoord net soos die mans van Sukkot geantwoord het.

⁹ Daarop praat hy ook met die mense van Pnu'ël en sê: "Wanneer ek met vrede terugkom, sal ek hierdie toring omgooi."

¹⁰ Sebag en Tsálmuna was toe in Karkor, en hul leër by hulle, omtrent vyftien duisend, al wat oor was uit die hele leër van die kinders van die Ooste; maar die gesneuweldes was honderd en twintig duisend man wat die swaard kon uittrek.

¹¹ En Gíd'on het opgetrek met die pad van die tentbewoners, ten ooste van Nobag en Jógbeha, en hy het die leër verslaan terwyl die leër gerus was.

¹² En Sebag en Tsálmuna het gevlug, maar hy het hulle agternagejaag en die twee konings van Mídjan, Sebag en Tsálmuna, gevang nadat hy die hele leër uiteengejaag het.

¹³ En toe Gíd'on, die seun van Joash, terugkom uit die geveg, van die nek

Heres af,

¹⁴ vang hy 'n seun van die mense van Sukkot en vra hom uit; en dié het vir hom die vorste van Sukkot en sy oudstes opgeskryf, sewe en sewentig man.

¹⁵ En toe hy by die mense van Sukkot kom, sê hy: "Hier is Sebag en Tsálmuna oor wie julle my gespot het deur te sê: "Is die handpalm van Sebag en van Tsálmuna nou al in u hand, dat ons aan u vermoeide mans brood moet gee?"

¹⁶ Daarop neem hy die oudstes van die stad saam met die woestyndorings en die distels, en hy het die mans van Sukkot daarmee 'n les geleer.

¹⁷ En die toring van Pnu'ël het hy omgegooi en die mans van die stad gedood.

¹⁸ En hy het Sebag en Tsálmuna gevra: "Watter mans was dit wat julle by Taḃor gedood het?" En hulle antwoord: Soos u, so was hulle: elkeen van gestalte koninklike seuns."

¹⁹ Daarop sê hy: "Dit was my broers, seuns van my moeder. So waar as יהוה leef, indien julle hulle laat leef het, sou ek julle nie doodmaak nie."

²⁰ En hy sê aan Jeter, sy eersgeborene: "Staan op, maak hulle dood!" Maar die seun het sy swaard nie uitgetrek nie, omdat hy bang was; want hy was nog 'n seun.

²¹ Toe sê Sebag en Tsálmuna: "Staan u self op en val op ons aan, want soos die man is, is sy krag." Gíd'on het toe opgestaan en Sebag en Tsálmuna gedood, en die maantjies wat aan die nekke van hulle kamele was, het hy geneem.

²² Daarop sê die mans van Jisra'ël vir Gíd'on: "Regeer oor ons, u sowel as u seun en u kleinseun, want u het ons verlos uit die hand van die Midjaniete."

²³ Maar Gíd'on antwoord hulle: "Ek wil nie oor julle regeer nie, en ook my seun mag nie oor julle regeer nie. יהוה sal oor julle regeer."

²⁴ Verder het Gíd'on vir hulle gesê: "Ek wil aan julle 'n versoek doen: Gee nou

elkeen vir my die ring uit sy buit!" Want hulle het goue ringe gedra, omdat hulle Jishma'ëliete was.

²⁵ Toe sê hulle: "Ons wil dit graag gee." En hulle het 'n mantel uitgesprei en elkeen 'n ring van sy buit daarop gegooi.

²⁶ En die gewig van die goue ringe wat hy gevra het, was sewentien honderd sikkels goud, behalwe die maantjies en die oorversiersels en purper klere wat die konings van Midjan gedra het, en behalwe die kettings wat aan die nekke van hulle kamele was.

²⁷ En Gíd'on het daar 'n skouerkleed van gemaak en dit in sy stad, in Ofra, opgestel; en die hele Jisra'ël het dit daar agternagehoereer, en dit het vir Gíd'on en sy huis 'n strik geword.

²⁸ So moes die Midjaniete dan buig voor die kinders van Jisra'ël, en hulle het hul hoof nie meer opgetel nie; en die land het in Gíd'on se dae veertig jaar lank gerus.

²⁹ En Jerúbbaäl, die seun van Joash, het in sy huis gaan woon.

³⁰ En Gíd'on het sewentig seuns gehad wat uit sy liggaam voortgekom het, want hy het baie vrouens gehad.

³¹ En sy byvrou wat in Shekem was, het ook vir hom 'n seun gebaar, en hy het hom die naam Abiméleg gegee.

³² En Gíd'on, die seun van Joash, het gesterf in goeie ouderdom en is begrawe in die graf van sy vader Joash, in Ofra van die Abiësiëte.

³³ Maar net toe Gíd'on dood was, het die kinders van Jisra'ël weer die Baäls agternagehoereer en van Baäl-Berit hulle elohim gemaak.

³⁴ En die kinders van Jisra'ël het nie gedink aan יהוה hulle Elohim wat hulle uit die hand van al hul vyande rondom gered het nie.

³⁵ En hulle het geen guns bewys aan die huis van Jerúbbaäl, dit is Gíd'on, vir al die goed wat hy aan Jisra'ël gedoen het nie.

9 En Abiméleg, die seun van Jerúbbaäl, het na Shekem gegaan, na die broers

van sy moeder, en hy het met hulle en met die hele geslag van sy moeder se familie gepraat en gesê:

² "Sê tog voor die ore van al die burgers van Shekem: 'Wat is vir julle beter - dat sewentig man, almal seuns van Jerúbbaäl, oor julle regeer, of dat een man oor julle regeer?' En dink daaraan dat ek julle gebeente en julle vlees is."

³ Toe die broers van sy moeder al hierdie woorde voor die ore van al die burgers van Shekem oor hom sê, het hulle hart Abiméleg gevolg; want hulle het gesê: "Hy is ons broer."

⁴ Hulle het hom toe sewentig sikkels silwer uit die huis van Baäl-Berit gegee, en daarmee het Abiméleg nuttelose ligte mans gehuur, en hulle het hom gevolg.

⁵ En hy het in die huis van sy vader gegaan, in Ofra, en sy broers, die seuns van Jerúbbaäl, sewentig man, op een klip vermoor; maar Jotam, die jongste seun van Jerúbbaäl, het oorgebly, want hy het weggekruip.

⁶ Daarop het al die burgers van Shekem en die hele Bêt Millo bymekaargekom en Abiméleg gaan koning maak by die terpentynboom van die gedenkteken wat by Shekem is.

⁷ Toe hulle dit aan Jotam meedeel, het hy op die top van die berg Gerísim gaan staan en sy stem verhef en uitgeroep en aan hulle gesê: "Luister na my, burgers van Shekem, sodat Elohim na julle kan luister.

⁸ "Eendag het die bome gegaan om 'n koning oor hulle te salf en aan die olyfboom gesê: 'Wees koning oor ons!'

⁹ "Maar die olyfboom het vir hulle gesê: 'Sou ek my vettigheid opgee wat Elohim en die mense in my prys, en oor die bome gaan swewe?'

¹⁰ "Toe sê die bome vir die vyeboom: 'Kom jy, wees koning oor ons.'

¹¹ "Maar die vyeboom het vir hulle gesê: 'Sou ek my soetigheid en my goeie vrugte opgee en oor die bome gaan swewe?'

¹² "Toe sê die bome vir die wingerdstok:

'Kom jy, wees koning oor ons.'

¹³ "Maar die wingerdstok het vir hulle gesê: 'Sou ek my mos opgee wat Elohim en die mense vrolik maak, en oor die bome gaan swewe?'

¹⁴ "Toe sê al die bome vir die steekdoring: 'Kom jy, wees koning oor ons!'

¹⁵ "En die steekdoring het vir die bome gesê: 'Indien julle in waarheid my as koning oor julle salf, kom dan, skuil in my skaduwee; maar so nie, laat daar dan vuur uitgaan uit die steekdoring en die seders van die Lebanon verteer!'

¹⁶ "Indien julle dan nou in waarheid en in opregtheid gehandel het deur Abiméleg koning te maak, en indien julle goed gedoen het aan Jerúbbaäl en sy huis, en indien julle aan hom gedoen het na die verdienste van sy hande -

¹⁷ julle vir wie my vader geveg en sy lewe gewaag het, en wat hy uit die hand van die Midjaniete gered het,

¹⁸ maar wat vandag opgestaan het teen die huis van my vader, en sy seuns, sewentig man, op een klip vermoor het en Abiméleg, die seun van sy slavin, koning gemaak het oor die burgers van Shekem omdat hy julle broer is -

¹⁹ indien julle dan vandag in waarheid en in opregtheid gehandel het met Jerúbbaäl en sy huis, wees dan vrolik oor Abiméleg, en mag hy ook vrolik wees oor julle.

²⁰ "Maar so nie, laat daar dan vuur uitgaan uit Abiméleg en die burgers van Shekem en Bët Millo verteer; en laat daar vuur uitgaan uit die burgers van Shekem en uit Bët Millo en Abiméleg verteer!"

²¹ Daarop het Jotam padgegee en weggevlug en na Beër gegaan en daar gebly weens Abiméleg, sy broer.

²² Toe Abiméleg drie jaar oor Jisra'ël regeer het,

²³ het Elohim 'n bose gees gestuur tussen Abiméleg en die burgers van Shekem, en die burgers van Shekem het troueloos gehandel teen Abiméleg,

²⁴ sodat die onreg teen die sewentig seuns van Jerúbbaäl sou uitkom, en Hy

hulle bloed sou lê op hul broer Abiméleg wat hulle vermoor het, ook op die burgers van Shekem wat sy hande versterk het om sy broers te vermoor.

²⁵ So het die burgers van Shekem dan teen hom hinderlae opgestel bo-op die berge en almal beroof wat op die pad by hulle verbykom. En dit is aan Abiméleg meegedeel.

²⁶ Toe kom Gaäl, die seun van Ebed, met sy broers en hulle trek oor na Shekem toe; en die burgers van Shekem het op hom vertrou.

²⁷ En hulle het uitgegaan in die veld en hulle wingerde afgeoes en uitgetrap en oesfees gehou; daarop het hulle in die huis van hulle elohim gegaan en geëet en gedrink en Abiméleg gevloek.

²⁸ Toe sê Gaäl, die seun van Ebed: "Wie is Abiméleg - en wat is Shekem - dat ons hom sou dien? Is hy nie die seun van Jerúbbaäl, en is Sebul nie sy stadsbestuurder nie? Dien die mans van Hamor, die vader van Shekem, maar waarom moet óns hom dien?"

²⁹ "Ag, was hierdie volk maar in my hand, dan sou ek Abiméleg wegjaag!" En met die oog op Abiméleg het hy gesê: "Vermeerder maar jou leër en trek uit!"

³⁰ Toe Sebul, die owerste van die stad, die woorde van Gaäl, die seun van Ebed, hoor, het hy kwaad geword

³¹ en listig boodskappers na Abiméleg gestuur om te sê: "Kyk, Gaäl, die seun van Ebed, met sy broers, het in Shekem gekom, en kyk, hulle maak die stad teen u op.

³² "Maak dan nou in die nag klaar, u met die mans wat by u is, en stel 'n hinderlaag op in die veld.

³³ "Dan kan u in die môre vroeg wanneer die son uitkom, u gereed hou en 'n aanval teen die stad maak; en wanneer hy met die mans wat by hom is, uittrek na u toe, handel dan met hom soos u hand vind om te doen."

³⁴ Daarop het Abiméleg en al die mans wat by hom was, in die nag klaargemaak en hinderlae in vier dele by Shekem

opgestel.

³⁵ En Gaäl, die seun van Ebed, het uitgegaan en by die ingang van die stadspoort gaan staan; en toe Abiméleg en al die mans wat by hom was, opstaan uit die hinderlaag,

³⁶ sien Gaäl die mans en sê vir Sebul: "Kyk, daar kom mense van die bergtoppe af;" maar Sebul sê vir hom: "Jy sien die skaduwee van die berge vir mense aan!"

³⁷ Maar Gaäl hou aan en sê: "Kyk, daar kom mense van die hoogste punt van die land af, en een deel kom uit die rigting van die eik van die towenaar."

³⁸ Daarop sê Sebul vir hom: "Waar is nou jou mond waarmee jy gesê het: 'Wie is Abiméleg, dat ons hom sou dien?' Is dit nie die mans wat jy verag het nie? Trek nou tog uit en veg teen hulle!"

³⁹ Toe trek Gaäl uit voor die burgers van Shekem en veg teen Abiméleg.

⁴⁰ Maar Abiméleg het hom agtervolg, en hy het voor hom uit gevlug, en baie het gesneuwel tot by die ingang van die poort.

⁴¹ En Abiméleg het in Aruma gebly, maar Sebul het Gaäl en sy broers verjaag, dat hulle nie in Shekem kon bly woon nie.

⁴² En toe die mense die volgende dag uittrek in die veld, is dit aan Abiméleg meegedeel.

⁴³ Daarop het hy die mans geneem en hulle in drie dele verdeel en 'n hinderlaag opgestel in die veld; en toe hy sien dat die mense die stad uittrek, val hy op hulle aan en verslaan hulle.

⁴⁴ Want Abiméleg en die dele wat by hom was, het ingestorm en gaan staan by die ingang van die stadspoort, en die ander twee dele het almal wat in die veld was, bestorm en hulle verslaan.

⁴⁵ En Abiméleg het daardie hele dag teen die stad geveg en die stad ingeneem en die mense wat daarin was, gedood en die stad afgebreek en dit met sout besaai.

⁴⁶ Toe al die burgers van die toring van Shekem dit hoor, gaan hulle in die kelder van die tempel van Êl-Berít in.

⁴⁷ En toe dit aan Abiméleg meegedeel is

dat al die burgers van die toring van Shekem bymekaargekom het,

⁴⁸ klim Abiméleg, hy en al die mans wat by hom was, op die berg Salmon; en Abiméleg het byle met hom saamgeneem en 'n boomtak afgekap en opgetel en dit op sy skouer gesit en aan die mans wat by hom was, gesê: "Wat julle my sien doen, doen dit my gou na."

⁴⁹ Daarop kap al die mans ook elkeen sy tak af en hulle volg Abiméleg en gooi dit op die kelder en steek die kelder bo-op hulle aan die brand, sodat ook al die mense van die Shekemtoring, omtrent duisend mans en vrouens, gesterf het.

⁵⁰ Daarna het Abiméleg na Tëbëts getrek en Tëbëts beleër en dit ingeneem.

⁵¹ Maar in die middel van die stad was 'n sterk toring; en daarheen het al die mans en vrouens en al die burgers van die stad gevlug, en hulle het agter hulle toegesluit en bo-op die dak van die toring geklim.

⁵² En Abiméleg het gekom tot by die toring en daarteen geveg; maar toe hy nader kom tot by die ingang van die toring om dit met vuur te verbrand,

⁵³ gooi 'n vrou die boonste meulsteen op die kop van Abiméleg en verbrysel sy skedel.

⁵⁴ Toe roep hy gou die dienaar, sy wapendraer, en sê vir hom: "Trek jou swaard uit en maak my van kant, dat hulle nie van my kan sê: 'n Vrou het hom gedood nie.'" Daarop het sy dienaar hom deurstee, en hy het gesterf.

⁵⁵ En toe die mans van Jisra'ël sien dat Abiméleg dood was, het hulle elkeen na sy woonplek gegaan.

⁵⁶ So het Elohim dan die kwaad van Abiméleg vergeld wat hy sy vader aangedoen het deur sy sewentig broers te vermoor.

⁵⁷ En al die kwaad van die mans van Shekem het Elohim op hulle eie hoof laat neerkom; en die vloek van Jotam, die seun van Jerúbbaäl, het oor hulle gekom.

10 En ná Abiméleg het Tola, die seun van Pua, die seun van Dodo, 'n man uit Jissaskar, opgetree om Jisra'ël te verlos;

en hy het gewoon in Shamur op die gebergte van Efrajim.

² En hy het Jisra'ël drie en twintig jaar lank gerig; en hy het gesterf en is in Shamur begrawe.

³ En ná hom het Jaïr, die Gil'adiet, opgetree, en hy het Jisra'ël twee en twintig jaar lank gerig.

⁴ En hy het dertig seuns gehad, wat op dertig jong esels gery en dertig stede gehad het; dié word tot vandag toe Hawot Jaïr genoem wat in die land Gil'ad lê.

⁵ En Jaïr het gesterf en is in Kamon begrawe.

⁶ En die kinders van Jisra'ël het weer gedoen wat verkeerd was in die oë van יהוה, en hulle het die Baäls en die Ashtoret gedien, en die elohim van Aram en die elohim van Tsidon en die elohim van Moab en die elohim van die kinders van Ammon en die elohim van die Palishtim, en hulle het יהוה verlaat en Hom nie gedien nie.

⁷ Daarom het die toorn van יהוה ontvlam teen Jisra'ël, en Hy het hulle verkoop in die hand van die Palishtim en in die hand van die kinders van Ammon.

⁸ En hulle het die kinders van Jisra'ël verpletter en verdruk in daardie jaar, agttien jaar lank, al die kinders van Jisra'ël wat oorkant die Jardën gewoon het in die land van die Amoriete, wat in Gil'ad was.

⁹ Daarby het die kinders van Ammon die Jardën oorgetrek om ook teen Jahuda en Binjamin en die huis van Efrajim te veg, sodat Jisra'ël dit baie benoud gehad het.

¹⁰ Toe roep die kinders van Jisra'ël יהוה aan en sê: "Ons het teen U gesondig, want ons het ons Elohim verlaat en die Baäls gedien."

¹¹ Maar יהוה het aan die kinders van Jisra'ël gesê: "Het Ek julle nie van die Mitsrim en van die Amoriete, van die kinders van Ammon en van die Palishtim

¹² en toe die Tsidoniërs en Amalëkiete en Maoniete julle verdruk en julle My

aangeroop het - julle uit hulle hand verlos nie?

¹³ "Maar julle het My verlaat en ander elohim gedien; daarom sal Ek julle nie meer verlos nie.

¹⁴ "Gaan en roep die elohim aan wat julle verkies het; laat dié julle verlos in die tyd van julle benoudheid."

¹⁵ Toe sê die kinders van Jisra'ël aan יהוה: "Ons het gesondig; maak met ons net soos dit goed is in u oë; verlos ons tog net vandag."

¹⁶ En hulle het die vreemde elohim uit hulle midde verwyder en יהוה gedien; en Sy Wese is bedroef oor die swaarkry van Jisra'ël.

¹⁷ En die kinders van Ammon is byeengeroep en het laer opgeslaan in Gil'ad; maar die kinders van Jisra'ël het bymekaargekom en laer opgeslaan by Mitspa.

¹⁸ Toe sê die mans, die hoofde van Gil'ad, die een aan die ander: "Wie is die man wat sal begin om te veg teen die kinders van Ammon? Hy sal hoof wees oor al die inwoners van Gil'ad."

11 En Jiftah, die Gil'adiet, was 'n dapper held, maar hy was die seun van 'n hoer; en Gil'ad was die vader van Jiftah.

² En toe die vrou van Gil'ad vir hom seuns baar, en die seuns van die vrou groot word, het hulle Jiftah weggejaag en vir hom gesê: "Jy mag in ons familie nie erf nie, want jy is die seun van 'n ander vrou."

³ Daarop het Jiftah van sy broers af weggevlug en hy het in die land Tob gaan woon; en losbandige mans het by Jiftah aangesluit en saam met hom uitgetrek.

⁴ En 'n tyd daarna het die kinders van Ammon oorlog gevoer teen Jisra'ël.

⁵ Maar toe die kinders van Ammon oorlog voer teen Jisra'ël, het die oudstes van Gil'ad Jiftah gaan haal uit die land Tob;

⁶ en hulle het vir Jiftah gesê: "Kom en wees ons aanvoerder, dat ons kan veg teen die kinders van Ammon."

⁷ Maar Jiftah antwoord die oudstes van

Gíl'ad: "Het julle my nie gehaat en my uit my vader se huis weggejaag nie? Waarom kom julle dan nou na my, nou dat julle in die benoudheid sit?"

⁸ Toe sê die oudstes van Gíl'ad vir Jiftah: "Daarom kom ons nou na jou terug, dat jy met ons kan saamtrek en teen die kinders van Ammon veg, en dat jy ons hoof kan wees oor al die inwoners van Gíl'ad."

⁹ Daarop antwoord Jiftah die oudstes van Gíl'ad: "Indien julle my laat terugkom om teen die kinders van Ammon te veg en יהוה hulle aan my oorgee, moet ek dan julle hoof word?"

¹⁰ Toe sê die oudstes van Gíl'ad vir Jiftah: "יהוה sal getuie wees tussen ons, indien ons nie doen volgens jou woorde nie."

¹¹ So het Jiftah dan met die oudstes van Gíl'ad saamgegaan, en die volk het hom as hoof en aanvoerder oor hulle aangestel, en Jiftah het al sy woorde voor יהוה in Mitspa gesê.

¹² Toe stuur Jiftah boodskappers na die koning van die kinders van Ammon om te vra: "Wat is tussen u en my, dat u na my kom om teen my land te veg?"

¹³ En die koning van die kinders van Ammon sê aan die boodskappers van Jiftah: "Jisra'ël het my land geneem toe hy opgetrek het uit Mitsrajim, van die Arnon af tot by die Jabbok en tot by die Jardën; gee dit dan nou in vrede terug."

¹⁴ En Jiftah het nog weer boodskappers gestuur na die koning van die kinders van Ammon

¹⁵ en vir hom gesê: "So sê Jiftah: 'Jisra'ël het die land Moab en die land van die kinders van Ammon nie geneem nie.

¹⁶ 'Want Jisra'ël het toe hy uit Mitsrajim opgetrek het, deur die woestyn gegaan tot by die Rietsee en het by Kaděsh gekom.

¹⁷ 'En Jisra'ël het boodskappers gestuur na die koning van Edom om te sê: "Laat my tog deur u land trek;" maar die koning van Edom het geen gehoor gegee nie; en na die koning van Moab het hy gestuur, maar hy wou ook nie. Daarom

het Jisra'ël in Kaděsh gebly.

¹⁸ 'Verder het hy deur die woestyn gegaan en om die land Edom en die land Moab getrek en gekom aan die oostekant van die land Moab; en hulle het laer opgeslaan oorkant die Arnon, maar nie in die gebied van Moab ingekom nie, want die Arnon is die grens van Moab.

¹⁹ 'Daarop het Jisra'ël boodskappers gestuur na Sihon, die koning van die Amoriëte, die koning van Heshbon, en Jisra'ël het vir hom gesê: "Laat ons tog deur u land trek na my plek toe."

²⁰ 'Maar Sihon het Jisra'ël nie vertrou om deur sy gebied te trek nie, en Sihon het al sy mans versamel, en hulle het laer opgeslaan in Jahats en teen Jisra'ël geveg.

²¹ 'Maar יהוה, die Elohim van Jisra'ël, het Sihon en sy hele volk in die hand van Jisra'ël gegee, en dié het hulle verslaan; sodat Jisra'ël die hele land van die Amoriëte, die inwoners van daardie land, in besit geneem het.

²² 'En hulle het die hele grondgebied van die Amoriëte, van die Arnon af tot by die Jabbok en van die woestyn af tot by die Jardën, in besit geneem.

²³ 'So het יהוה, die Elohim van Jisra'ël, dan die Amoriëte voor Sy volk Jisra'ël uit verdryf, en wil u dit in besit neem?

²⁴ 'Wil u dit nie in besit neem wat u eloah Kamosh u nie as 'n besitting gegee het nie? En alles wat יהוה ons Elohim voor ons uit verdryf, sal ons in besit neem.

²⁵ 'En is u nou soveel beter as Balak, die seun van Tsippor, die koning van Moab? Het hy ooit met Jisra'ël getwis, of ooit teen hulle geveg?

²⁶ 'Terwyl Jisra'ël in Heshbon met sy onderhorige plekke en in Aro'ër met sy onderhorige plekke en in al die stede wat langs die Arnon lê, drie honderd jaar lank gewoon het, waarom het julle dit dan nie in dié tyd teruggeneem nie?

²⁷ 'So het ék dan nie teen u gesondig nie, maar ú handel so sleg met my om teen my oorlog te voer. Mag יהוה, die Regter, vandag oordeel tussen die kinders van

Jisra'ël en die kinders van Ammon!"

²⁸ Maar die koning van die kinders van Ammon het nie geluister na die woorde van Jiftah wat hy hom laat weet het nie.

²⁹ Toe het die Gees van יהוה op Jiftah gekom, en hy het oorgetrek na Gil'ad en Manashshe en verder deur na Mitspe in Gil'ad; en van Mitspe in Gil'ad het hy deurgetrek na die kinders van Ammon.

³⁰ En Jiftah het aan יהוה 'n gelofte gedoen en gesê: "Indien U werklik die kinders van Ammon in my hand gee,

³¹ dan sal wat uitkom, wat uit die deure van my huis kom my tegemoet, wanneer ek in vrede terugkom van die kinders van Ammon, aan יהוה behoort, en ek sal dit as 'n brandoffer bring."

³² Daarop het Jiftah deurgetrek na die kinders van Ammon om teen hulle te veg, en יהוה het hulle in sy hand gegee.

³³ En hy het hulle verslaan van Aro'er af in die rigting na Minnit, twintig stede, en tot by Abël-Kerámim - 'n baie groot slag; sodat die kinders van Ammon verneder is voor die kinders van Jisra'ël.

³⁴ En toe Jiftah in Mitspa by sy huis kom, gaan sy dogter juis uit hom tegemoet met tamboeryne en koordanse; en sy was die enigste kind. Hy het geen seun of dogter buiten haar gehad nie.

³⁵ En net toe hy haar sien, skeur hy sy klere en sê: "Ag, my dogter, jy druk my heeltelmal neer, en jy stort my in die teëspoed! Want ek het my mond geopen teenoor יהוה, en ek kan nie terugtrek nie."

³⁶ En sy antwoord hom: "My vader, indien u u mond geopen het teenoor יהוה, maak met my soos uit u mond gegaan het nadat יהוה u volkome wraak verskaf het op u vyande, op die kinders van Ammon."

³⁷ Verder het sy vir haar vader gesê: "Laat díf my toegestaan word: laat my twee maande vry, dat ek kan weggaan en afdaal na die berge en my maagdelike staat beween, ek en my vriendinne."

³⁸ En hy sê: "Gaan!" En hy het haar vir twee maande laat gaan. Sy het toe

weggegaan met haar vriendinne en haar maagdelike staat op die berge beween.

³⁹ En aan die einde van twee maande het sy na haar vader teruggekom, en hy het die gelofte wat deur hom gedoen is, aan haar voltrek; en sy het geen man beken nie. En dit het 'n gewoonte geword in Jisra'ël

⁴⁰ dat die dogters van Jisra'ël jaar vir jaar gaan om die dogter van Jiftah, die Gil'adiet, te besing, vier dae in die jaar.

12 En die mans van Efrajim is saamgeroep en het oorgetrek na Tsafon toe en vir Jiftah gesê: "Waarom het u deurgetrek om teen die kinders van Ammon te veg en óns nie geroep om saam met u te trek nie? Ons sal u huis bo u met vuur verbrand."

² Maar Jiftah sê vir hulle: "Ek en my volk het 'n hewige twis met die kinders van Ammon gehad, en ek het julle opgeroep, maar julle het my nie uit hulle hand verlos nie.

³ "En toe ek sien dat jy nie help nie, het ek my lewe gewaag en deurgetrek na die kinders van Ammon. En יהוה het hulle in my hand gegee. Waarom het julle dan vandag teen my opgetrek om teen my oorlog te voer?"

⁴ Daarop versamel Jiftah al die mans van Gil'ad om teen Efrajim te veg; en die mans van Gil'ad het Efrajim verslaan, omdat hulle gesê het: "Julle, Gil'adiete, is vlugtelinge van Efrajim, in die midde van Efrajim en Manashshe."

⁵ En Gil'ad het die Efrajimiëte van die Jardën-driwwe afgesny; en as die vlugtelinge van Efrajim sê: "Ek wil deurgaen" - dan vra die mans van Gil'ad vir hom: "Is jy 'n Efrajimiëte?" Indien hy sê: "Nee,"

⁶ dan vra hulle hom: "Sê bietjie: Sjobbolet!" En as hy sê: "Sibbolet!" en nie ag gee om dit reg uit te spreek nie, dan gryp hulle hom en maak hom by die Jardën-driwwe dood. So het daar dan in dié tyd van Efrajim twee en veertig duisend man geval.

⁷ En Jiftah het Jisra'ël ses jaar lank gerig;

en Jiftah, die Gil'adiet, het gesterf en is begrawe in een van die stede van Gil'ad.

⁸ En ná hom het Ibtan, uit Bêt Lehem, Jisra'ël gerig.

⁹ En hy het dertig seuns gehad, en dertig dogters wat hy weggestuur het en van buite af dertig dogters vir sy seuns ingebring het. En hy het Jisra'ël sewe jaar lank gerig.

¹⁰ En Ibtan het gesterf en is begrawe in Bêt Lehem.

¹¹ En ná hom het Élon, die Sebuloniet, Jisra'ël gerig; en hy het Jisra'ël tien jaar lank gerig.

¹² En Élon, die Sebuloniet, het gesterf en is begrawe in Ajalon, in die land Sébūlon.

¹³ En ná hom het Abdon, die seun van Hillél, die Piratoniet, Jisra'ël gerig.

¹⁴ En hy het veertig seuns en dertig kleinseuns gehad wat op sewentig jong esels gery het; en hy het Jisra'ël agt jaar lank gerig.

¹⁵ En Abdon, die seun van Hillél, die Piratoniet, het gesterf en is begrawe in Píraton, in die land Efrajim, op die gebergte van die Amalékiete.

13 En toe die kinders van Jisra'ël weer doen wat verkeerd is in die oë van יהוה, het יהוה hulle oorgegee in die hand van die Palishtim, veertig jaar lank.

² En daar was 'n man uit Tsora, uit die geslag van die Daniete, met die naam van Manóag; en sy vrou was onvrugbaar en het geen kinders gehad nie.

³ Maar die BoodsAPPER van יהוה het aan die vrou verskyn en vir haar gesê: "Kyk, jy is onvrugbaar en het geen kinders gehad nie, maar jy sal swanger word en 'n seun baar.

⁴ "Neem jou dan nou tog in ag en drink geen wyn of sterk drank nie en eet niks wat onrein is nie.

⁵ "Want kyk, jy sal swanger word en 'n seun baar, en geen skeermes mag op sy hoof kom nie; want die seun sal van die moederskoot af 'n Nasireër^e van Elohim

^e Soortgelyk aan Kodesh – Afsgeonderd of toegewy aan יהוה

wees, en hy sal Jisra'ël begin verlos uit die hand van die Palishtim."

⁶ Daarop kom die vrou in en praat met haar man en sê: "n Man van Elohim het na my gekom, en Sy voorkoms was soos die voorkoms van die BoodsAPPER van Elohim, baie vreeslik; maar ek het Hom nie gevra waar Hy vandaan was nie, en Sy naam het Hy my nie meegedeel nie.

⁷ "Maar Hy het vir my gesê: 'Kyk, jy sal swanger word en 'n seun baar; drink dan nou geen wyn of sterk drank nie, en eet niks wat onrein is nie; want die seun sal 'n Nasireër van Elohim wees van die moederskoot af tot die dag van sy dood toe.'"

⁸ En Manóag het tot יהוה gebid en gesê: "Ag, Meester, laat tog die Man van Elohim wat U gestuur het, nog 'n keer na ons toe kom, dat Hy ons kan leer hoe ons moet maak met die seun wat gebore sal word."

⁹ En Elohim het geluister na die stem van Manóag, sodat die BoodsAPPER van Elohim nog 'n keer na die vrou gekom het terwyl sy in die veld sit en haar man Manóag nie by haar was nie.

¹⁰ En die vrou het haastig geloop en haar man dit vertel en vir hom gesê: "Kyk, die man het aan my verskyn wat die ander dag na my gekom het."

¹¹ Toe staan Manóag op en loop agter sy vrou aan, en hy kom by die man en vra hom: "Is U die Man wat met dié vrou gepraat het?" Toe sê Hy: "Ja."

¹² Daarop vra Manóag: "Wanneer U woorde nou uitkom, wat moet die leefwyse en die werk van die seun wees?"

¹³ Toe sê die BoodsAPPER van יהוה aan Manóag: "Vir alles wat Ek aan die vrou gesê het, moet sy haar in ag neem.

¹⁴ "Van alles wat van die wingerdstok afkomstig is, mag sy nie eet nie; en geen wyn of sterk drank moet sy drink nie en niks eet wat onrein is nie; alles wat Ek haar beveel het, moet sy onderhou."

¹⁵ Manóag sê aan die BoodsAPPER van יהוה: "Laat ons U tog ophou, dat ons 'n bokkie vir U kan berei."

¹⁶ En die BoodsAPPER van יהוה antwoord Manóag: "Al hou jy My op, Ek sal nie van jou brood eet nie; maar indien jy 'n brandoffer wil berei, offer dit dan aan יהוה." Want Manóag het nie geweet dat dit die BoodsAPPER van יהוה was nie.

¹⁷ Daarop vra Manóag die BoodsAPPER van יהוה: "Wat is U naam, dat ons U kan loof wanneer U woord uitkom?"

¹⁸ En die BoodsAPPER van יהוה sê vir hom: "Waarom vra jy dan na My Naam wannr dit is te wonderbaar?"

¹⁹ Toe neem Manóag die bokkie en die graanoffer en offer dit op die rots aan יהוה terwyl Hy wonderbaarlik handel voor die oë van Manóag en sy vrou.

²⁰ Toe die vlam van die altaar opstyg na bo, het die BoodsAPPER van יהוה in die vlam van die altaar opgevaar; en Manóag en sy vrou het dit gesien en met hulle aangesig op die grond geval.

²¹ En die BoodsAPPER van יהוה het verder nie meer aan Manóag en sy vrou verskyn nie. Daarop besef Manóag dat dit die BoodsAPPER van יהוה was.

²² En Manóag sê vir sy vrou: "Ons sal sekerlik sterf, omdat ons Elohim gesien het."

²³ Maar sy vrou sê vir hom: "Indien יהוה ons wou laat sterf, sou Hy nie uit ons hand 'n brandoffer en 'n graanoffer aangeneem en ons al hierdie dinge laat sien en ons nou sulke dinge laat hoor het nie."

²⁴ En die vrou het 'n seun gebaar en hom Shimshon genoem; en die kind het groot geword, en יהוה het hom geseën.

²⁵ En die Gees van יהוה het hom begin dryf in die laer van Dan tussen Tsora en Eshtáol.

14 Toe Shimshon afgegaan het na Timna, sien hy in Timna 'n vrou uit die dogters van die Palishtim;

² en hy het opgegaan en dit aan sy vader en sy moeder vertel en gesê: "Ek het 'n vrou uit die dogters van die Palishtim in Timna gesien; neem haar dan nou as vrou vir my."

³ Maar sy vader en sy moeder sê vir

hom: "Is daar onder die dogters van jou broers en onder my hele volk nie 'n vrou, dat jy gaan om uit die Palishtim, die onbesnedenes, 'n vrou te neem nie?" En Shimshon sê aan sy vader: "Neem haar vir my, want sy geval my."

⁴ Maar sy vader en sy moeder het nie geweet dat dit van יהוה kom nie; want hy het rede gesoek teen die Palishtim; in dié tyd het die Palishtim oor Jisra'ël regeer.

⁵ En Shimshon het met sy vader en sy moeder afgegaan na Timna; en toe hulle by die wingerde van Timna kom, storm daar 'n jong leeu brullende op hom af.

⁶ Maar die Gees van יהוה het kragtig oor hom gekom; en hy het dit verskeur soos 'n mens 'n bokkie verskeur sonder dat daar iets in sy hand was. Maar hy het sy vader en sy moeder nie vertel wat hy gedoen het nie.

⁷ Toe gaan hy af en praat met die vrou; en sy het Shimshon geval.

⁸ En 'n tyd daarna het hy teruggegaan om haar te gaan haal. En hy het uitgedraai om die vernietigde leeu te sien, en kyk, daar was 'n swerm bye en heuning in die karkas van die leeu.

⁹ En hy het dit uitgehaal in sy hande en geloop en eet, en na sy vader en sy moeder gegaan en aan hulle gegee, en hulle het geëet, maar hy het hulle nie vertel dat hy die heuning uit die karkas van die leeu gehaal het nie.

¹⁰ En sy vader het na die vrou afgegaan, en Shimshon het daar 'n feesmaal gehou, want so het die jongmanne gewoonlik gedoen.

¹¹ En toe hulle hom sien, neem hulle dertig vriende om by hom te wees.

¹² En Shimshon sê aan hulle: "Laat my tog vir julle 'n raaisel voorhou. Indien julle dit vir my reg uitlê en verklaar gedurende die sewe dae van die feesmaal, dan sal ek julle dertig hemde en dertig stel klere gee.

¹³ "Maar indien julle dit vir my nie kan verklaar nie, dan moet julle my dertig hemde en dertig stelle klere gee." Toe sê

hulle vir hom: "Hou maar jou raaisel voor, dat ons dit hoor."

¹⁴ En hy sê vir hulle: "Vanuit die eter het voedsel gekom, en uit die sterke het soetigheid gekom." En drie dae lank kon hulle die raaisel nie uitlê nie.

¹⁵ En op die vierde dag sê hulle aan die vrou van Shimshon: "Haal jou man oor dat hy die raaisel vir ons verklaar, anders verbrand ons jou en die huis van jou vader met vuur; het julle ons genooi om ons te beroof, of wat?"

¹⁶ Toe huil die vrou van Shimshon by hom en sê: "Jy haat my net en het my nie lief nie! Jy het my volksgenote die raaisel opgegee, maar vir my het jy dit nie verklaar nie." En hy antwoord haar: "Kyk, vir my vader en my moeder het ek dit nie verklaar nie, sou ek dit dan vir jou verklaar?"

¹⁷ Maar sy het die sewe dae wat hulle feesmaal geduur het, by hom gehuil. En op die sewende dag het hy dit vir haar verklaar, want sy het hom gedruk en so die raaisel vir haar volksgenote verklaar.

¹⁸ Daarop sê die mans van die stad aan hom op die sewende dag voor sons-
ondergang: "Wat is soeter as heuning, en wat is sterker as 'n leeu?" En hy antwoord hulle: "Indien julle nie met my kalf geploeg het nie, sou julle my raaisel nie geraai het nie."

¹⁹ En die Gees van יהוה het kragtig oor hom gekom. Toe gaan hy af na Ashkelon en slaan dertig man van hulle dood, en neem hulle uitrustings en gee die stelle klere aan die wat die raaisel uitgelê het; en hy het kwaad geword en teruggegaan na die huis van sy vader.

²⁰ Maar Shimshon se vrou is aan sy metgesel, wat sy vriend was, gegee.

15 Maar 'n tyd daarna het Shimshon in die dae van die koringoes sy vrou besoek met 'n bokkie en gesê: "Laat ek na my vrou in die kamer ingaan." Maar haar vader het hom nie toegelaat om in te gaan nie.

² En haar vader het gesê: "Ek het vir seker gedink dat jy haar haat; daarom

het ek haar aan jou metgesel gegee; is haar jonger suster nie mooier as sy nie? Laat sy tog joue word in haar plek."

³ Maar Shimshon het vir hulle gesê: "Hierdie keer is ek onskuldig teenoor die Palishtim indien ek hulle kwaad aandoen."

⁴ En Shimshon het weggegaan en drie honderd jakkalse gevang, en hy het fakkels geneem en stert teen stert gedraai, en 'n fakkelt in die middel tussen elke twee sterte gesit;

⁵ en hy het die fakkels aan die brand gestee en hulle in die ongesnyde graan van die Palishtim gelos. En hy het die miede sowel as die ongesnyde graan en die wingerde en olyfbome aan die brand gestee.

⁶ En die Palishtim het gevra: "Wie het dit gedoen?" En hulle sê: Shimshon, die skoonseun van die Timniet, omdat dié sy vrou geneem en haar aan sy metgesel gegee het." En die Palishtim het opgetrek en haar en haar vader se huis met vuur verbrand.

⁷ Daarop sê Shimshon vir hulle: "Wanneer julle so maak, sal ek sekerlik nie rus voordat ek my op julle gewreek het nie."

⁸ En hy het hulle lendelam geslaan, 'n groot slagting. En hy het afgegaan en gebly in die rotskloof van Êtam.

⁹ Toe trek die Palishtim nader en slaan laer op in Jahuda en sprei hulleself uit by Legi.

¹⁰ En die mans van Jahuda vra: "Waarom het julle teen ons opgetrek? En hulle sê: "Ons het opgetrek om Shimshon te bind, om aan hom te doen soos hy aan ons gedoen het."

¹¹ Daarop trek drie duisend man uit Jahuda af na die rotskloof van Êtam en vra vir Shimshon: "Weet jy nie dat die Palishtim oor ons regeer nie, en wat het jy ons nou aangedoen?" En hy sê aan hulle: "Soos hulle aan my gedoen het, so het ek aan hulle gedoen."

¹² Toe sê hulle vir hom: "Ons het afgekom om jou te bind, om jou oor te

gee in die hand van die Palishtim." En Shimshon sê aan hulle: "Sweer vir my dat julle nie self op my sal aanval nie."

¹³ En hulle antwoord hom: "Nee, ons sal jou net vasbind en oorgee in hulle hand, maar ons sal jou sekerlik nie doodmaak nie." Daarop bind hulle hom vas met twee nuwe toue en bring hom op uit die rots.

¹⁴ Toe hy tot by Legi kom, juig die Palishtim hom tegemoet, maar die Gees van יהוה het kragtig oor hom gekom. En die toue wat aan sy arms was, het geword soos linnedrade wat in die vuur brand, en sy bande het versmelt van sy hande af.

¹⁵ En hy het 'n vars kakebeen van 'n donkie gevind en sy hand uitgesteek en dit geneem en daar duisend man mee verslaan.

¹⁶ En Shimshon het gesê: "Met 'n kakebeen van 'n donkie het ek een klomp, twee klompe, met 'n kakebeen van 'n donkie het ek duisend man verslaan!"

¹⁷ En toe hy klaar gepraat het, gooi hy die kakebeen uit sy hand en noem dié plek Ramat Legi^f.

¹⁸ Daarop kry hy baie dors en roep יהוה aan en sê: "U het deur die hand van U dienaar hierdie groot verlossing gegee. En moet ek nou van dors sterf en in die hand van die onbesnedenes val?"

¹⁹ Toe kloof Elohim die holte wat by Legi is, en daar kom water uit; en hy het gedrink. En sy gees het teruggekom, en hy het weer opgelewe. Daarom noem hulle dit Ēn-Hakkorē^g, wat vandag nog by Legi is.

²⁰ En hy het Jisra'el gerig in die dae van die Palishtim, twintig jaar lank.

16 En Shimshon het na Asa gegaan en daar 'n hoer gesien en by haar ingegaan.

² Toe die Asaiete die tyding kry: "Shimshon het hier ingekom," het hulle hom omsingel en hom die hele nag

voorgelê by die stadspoort, maar die hele nag het hulle hul stilgehou en gesê: "Teen dagbreek sal ons hom doodmaak."

³ En Shimshon het gelê tot middernag, maar teen middernag het hy opgestaan en die deure van die stadspoort en die twee deurposte gegryp en dié met grendel en al uitgeruk en op sy skouers gesit en dit opgedra na die bokant van die berg wat teenoor Hebron lê.

⁴ Daarna het hy 'n vrou in die Sorekvallei liefgekry, wie se naam Delíla was.

⁵ Toe kom die vorste van die Palishtim na haar op en sê vir haar: "Haal hom oor en vind uit waardeur sy krag so groot is, en waardeur ons hom kan oorweldig en hom kan bind om hom te bedwing; dan sal ons jou elkeen elf honderd sikkels silwer gee."

⁶ Toe vra Delíla vir Shimshon: "Vertel my tog waardeur jou krag so groot is, en waarmee jy gebind kan word om jou te bedwing."

⁷ En Shimshon sê vir haar: "Indien hulle my bind met sewe vars koorde wat nie uitgedroog is nie, dan sal ek swak word en wees soos 'n ander mens."

⁸ Daarop het die vorste van die Palishtim vir haar sewe vars koorde gebring wat nie uitgedroog was nie, en sy het hom daarmee gebind.

⁹ En terwyl haar spioene in die kamer klaar sit, sê sy vir hom: "Die Palishtim is op jou, Shimshon!" Toe verbreek hy die koorde soos 'n vlasdraad breek wanneer dit vuur ruik; maar sy krag het nie bekend geword nie.

¹⁰ En Delíla het vir Shimshon gesê: "Kyk, jy het my bespot en vir my leuens vertel; vertel my nou tog waarmee jy gebind kan word."

¹¹ En hy antwoord haar: "Indien hulle my stewig vasbind met nuwe toue waarmee geen werk gedoen is nie, dan sal ek swak word en wees soos 'n ander mens."

¹² Toe het Delíla nuwe toue geneem en hom daarmee gebind en vir hom gesê: "Die Palishtim is op jou, Shimshon!" terwyl die spioene in die kamer klaarsit;

^f Kakebeenshoogte

^g Roepersfontein

maar hy het dit soos 'n draad van sy arms af verbreek.

¹³ En Delíla het vir Shimshon gesê: "Tot nou toe het jy my bespot en vir my leuens vertel; vertel my waarmee jy gebind kan word." En hy antwoord haar: "Indien jy die sewe haarvlegsels van my hoof met die weefsel saam invleg."

¹⁴ Sy druk dié toe vas met die pen en sê vir hom: "Die Palishtim is op jou, Shimshon!" En hy het wakker geword uit sy slaap en die weefpen met die weefsel uitgeruk.

¹⁵ Toe sê sy vir hom: "Hoe kan jy sê: 'Ek het jou lief!' terwyl jou hart nie met my is nie? Drie maal het jy my nou al bedrieg en my nie meegedeel waardeur jou krag so groot is nie."

¹⁶ En omdat sy hom met haar woorde aldae gepers en by hom aangedring het, het hy so ongeduldig geword, dat hy kon sterf.

¹⁷ En hy het sy hele hart aan haar bekend gemaak en aan haar gesê: "Daar het nooit 'n skeermes oor my hoof gekom nie, want ek is 'n nasireër van Elohim van my moeder se skoot af: indien ek geskeer sou word, sou my krag van my wyk en ek swak word en wees soos al die mense."

¹⁸ Toe Delíla sien dat hy sy hele hart aan haar bekend gemaak het, laat sy die vorste van die Palishtim roep en sê: "Kom hierdie keer op, want hy het sy hele hart aan my bekend gemaak." Toe kom die vorste van die Palishtim na haar op en bring die geld met hulle saam.

¹⁹ En sy het hom op haar skoot aan die slaap gemaak en 'n man geroep en die sewe haarvlegsels van sy hoof afgeskeer. En sy het begin om hom te bedwing, en sy krag het van hom gewyk.

²⁰ Toe sê sy: "Die Palishtim is op jou, Shimshon!" En toe hy uit sy slaap wakker word, sê hy: Ek sal vry uitgaan soos die vorige kere en my losruk. Want hy het nie geweet dat יהוה van hom gewyk het nie.

²¹ Daarop het die Palishtim hom gegryp

en sy oë uitgesteek en hom afgebring na Asa en met koperkettings gebind; en hy moes maal in die gevangenis.

²² Maar die hare van sy hoof het weer begin groei nadat dit afgeskeer was.

²³ En die vorste van die Palishtim het vergader om 'n groot offer te bring aan hulle eloah Dagon en om vrolik te wees, en hulle het gesê: "Ons eloah het ons vyand Shimshon in ons hand gegee."

²⁴ En toe die volk hom sien, prys hulle hul eloah; want hulle het gesê: "Ons eloah het ons vyand en die verwoester van ons land, wat ook baie van ons laat sneuwel het, in ons hand gegee."

²⁵ En toe hulle hart vrolik was, sê hulle: "Roep Shimshon, dat hy vir ons speel;" en hulle het Shimshon uit die gevangenis geroep; en hy het voor hulle gespeel, en hulle het hom tussen die pilare laat staan.

²⁶ Daarop sê Shimshon aan die dienaar wat hom aan die hand hou: "Laat my staan, en laat my die pilare betas waar die huis op rus, dat ek daarteen kan leun."

²⁷ En die huis was vol mans en vrouens, en al die vorste van die Palishtim was daar, en op die dak omtrent drie duisend mans en vrouens wat kyk hoe Shimshon speel.

²⁸ Toe roep Shimshon יהוה aan en sê: "Meester, יהוה, dink tog aan my en versterk my tog net hierdie keer, o Elohim, dat ek my oor een van my twee oë op die Palishtim kan wreek!"

²⁹ En Shimshon slaan sy arms om die twee middelste pilare waar die huis op gerus het, die een met sy regter - en die ander met sy linkerhand, en leun teen hulle aan.

³⁰ En Shimshon sê: "Laat my sterf saam met die Palishtim!" En hy buig hom met krag, sodat die huis inval op die vorste en op al die mense wat daarin was. So was dan die dooies wat hy met sy dood gedood het, meer as die wat hy in sy lewe gedood het.

³¹ Sy broers en sy hele familie het toe

afgekom en hom opgeneem en opwaarts gebring en hom begrawe tussen Tsora en Eshtáol in die graf van sy vader Manóag. En hy het Jisra'ël twintig jaar lank gerig.

17 Daar was 'n man van die gebergte van Efrajim met die naam van Migahu.

² Dié het aan sy moeder gesê: "Die elf honderd sikkels silwer wat van u geneem is en waaroor u 'n vloek uitgespreek het en dit ook voor my ore gesê het - hier is die geld by my, ék het dit geneem." Toe sê sy moeder: "Mag jy geseënd wees deur יהוה, my seun!"

³ En hy het aan sy moeder die elf honderd sikkels silwer teruggegee. Maar sy moeder het gesê: "Ek sonder plegtig die geld aan יהוה af. Uit my hand is dit vir my seun om 'n gesnede en 'n gegote beeld te maak. Ek sal dit dan nou aan jou teruggee."

⁴ Toe hy dan die geld aan sy moeder teruggegee het, neem sy moeder twee honderd sikkels silwer en gee dit aan 'n goudsmid; en hy het daar 'n gesnede en 'n gegote beeld van gemaak wat in die huis van Migahu gekom het.

⁵ Die man Miga het 'n huis vir idole gehad, en hy het 'n skouerkleed en terafim gemaak en een van sy seuns aangestel om vir hom priester te wees.

⁶ In dié dae was daar geen koning in Jisra'ël nie: elkeen het gedoen wat reg was in sy oë.^h

⁷ En daar was 'n jongman van Bêt Lehem, Jahuda, uit die geslag van Jahuda; hy was 'n Leviet wat daar as vreemdeling vertoef het.

⁸ En die man het uit die stad, uit Bêt Lehem, Jahuda, getrek om te vertoef waar hy plek kon kry; en op sy reis het hy in die gebergte van Efrajim gekom tot by die huis van Miga.

⁹ Die Migahu vra hom: "Waar kom u vandaan?" Toe sê hy vir hom: "Ek is 'n Leviet, uit Bêt Lehem, Jahuda, en ek is op trek om te vertoef waar ek plek kan kry."

^h sien 21:25; Deb 12:8

¹⁰ En Miga sê vir hom: "Bly by my, en wees vir my 'n vader en 'n priester, dan sal ek u jaarliks tien sikkels silwer gee en 'n stel klere en u lewensonderhoud." En die Leviet het gegaan,

¹¹ en die Leviet het ingewillig om by die man te bly; en die jongman was vir hom soos een van sy seuns.

¹² En Miga het die Leviet aangestel, sodat die jongman sy priester geword het, en hy was in die huis van Miga.

¹³ Toe sê Miga: "Nou weet ek dat יהוה aan my goed sal doen, omdat ek 'n Leviet as priester het."

18 In dié dae was daar geen koning in Jisra'ël nie; en in dié dae het die stam van die Daniëls vir hom 'n erfdeel gesoek om in te woon, want tot dié dag toe het onder die stamme van Jisra'ël geen genoegsame erfdeel aan hom toegeval nie.

² En die kinders van Dan het uit al die dele van hulle geslag vyf man, dapper mans, uit Tsora en Eshtáol gestuur om die land te verken en dit te deursoek, en vir hulle gesê: "Gaan deursoek die land." En hulle het die gebergte van Efrajim ingegaan tot by die huis van Miga en daar die nag oorgebly.

³ Toe hulle by die huis van Miga was en die stem van die jongman, die Leviet, herken, draai hulle daar af en sê vir hom: "Wie het jou hierheen gebring, en wat maak jy hier, en wat soek jy hier?"

⁴ Daarop sê hy vir hulle: "So en so het Miga met my gedoen, en hy het my gehuur, en ek het sy priester geword."

⁵ Toe vra hulle hom: "Raadpleeg Elohim tog, dat ons kan weet of ons pad waarop ons reis, voorspoedig sal wees."

⁶ En die priester sê vir hulle: "Gaan in vrede. Julle pad waarlangs julle sal gaan lê voor יהוה."

⁷ Toe gaan die vyf mans weg en hulle kom by Laish; en hulle sien dat die volk wat daarin was, veilig woon volgens die gewoonte van die Tsoniërs, rustig en onbesorg; en daar was niemand wat in enigiets leed doen in die leand deur

vermoë in besit te neem nie; en hulle was ver van die Tsidoniërs af, terwyl hulle met geen mens gemeenskap gehad het nie.

⁸ En toe hulle by hul broers kom in Tsora en Eshtáol, sê hul broers vir hulle: "Wat sê julle?"

⁹ En hulle antwoord: "Maak klaar, en laat ons teen hulle optrek! Want ons het die land gesien, en kyk, dit is baie goed; en julle sit stil! Wees nie traag om te trek, in te gaan, die land in besit te neem nie.

¹⁰ "Wanneer julle daar kom, sal julle by 'n onbesorgde volk kom, en die land is alkante toe wyd; want Elohim gee dit in julle hand, 'n plek waar aan niks op aarde gebrek is nie."

¹¹ Toe het ses honderd man uit die geslag van die Daniëte, daarvandaan weggetrek, uit Tsora en Eshtáol, omgord met wapens.

¹² En hulle het opgetrek en laer opgeslaan by Kirjat-Jeárim in Jahuda; daarom noem hulle dié plek Mahané-Danⁱ tot vandag toe; dit lê daar agter Kirjat-Jeárim.

¹³ En daarvandaan het hulle oorgetrek in die gebergte van Efrajim en gekom tot by die huis van Miga.

¹⁴ Daarop het die vyf man wat gegaan het om die land van Laïsh te verken, aan hulle broers begin sê: "Weet julle dat in hierdie huise 'n skouerkleed en terafim en 'n gesnede en 'n gegote beeld is? Weet dan nou wat julle moet doen!"

¹⁵ Hulle het toe daarheen uitgedraai en gekom by die huis van die jongman, die Leviet, die huis van Miga, en hom na sy welstand gevra.

¹⁶ Terwyl die ses honderd man wat uit die kinders van Dan was, met hulle wapens omgord voor die ingang van die poort gaan staan,

¹⁷ het die vyf man wat gegaan het om die land te verken, opgegaan, daar ingekom, die gesnede beeld en die skouerkleed en die terafim en die gegote beeld geneem,

terwyl die priester by die ingang van die poort bly staan saam met die ses honderd man met wapens omgord.

¹⁸ Toe daardie mans dan die huis van Miga ingegaan en die gesnede beeld, die skouerkleed en die terafim en die gegote beeld geneem het, vra die priester vir hulle: "Wat maak julle?"

¹⁹ En hulle sê vir hom: "Bly stil, sit jou hand op jou mond en gaan saam met ons, en wees vir ons 'n vader en 'n priester. Is dit beter vir jou om priester te wees vir die huis van een man of om priester te wees vir 'n stam en 'n geslag in Jisra'ël?"

²⁰ Toe word die priester se hart vrolik, en hy neem die skouerkleed en die terafim en die gesnede beeld en gaan tussen die mans in.

²¹ En hulle het weggedraai en voortgetrek, met die kinders en die vee en die waardevolle goed op hulle voerpunt.

²² Nadat hulle 'n hele ent weg was van Miga se huis af, is die mans van die huise wat by Miga se huis staan, bymekaargeroep, en hulle het die kinders van Dan agtervolg

²³ en na die kinders van Dan geroep. Toe draai dié hulle gesigte om en vra vir Miga: "Wat is dit met jou dat julle bymekaargeroep is?"

²⁴ En hy sê: "My elohim wat ek gemaak het, het julle weggeneem saam met die priester, en julle trek weg; wat het ek nou oor? En hoe kan julle dan vir my sê: 'Wat is dit met jou?'"

²⁵ Maar die kinders van Dan sê vir hom: "Moenie jou stem by ons laat hoor nie, sodat mans met 'n bitter gemoed nie miskien op julle aanval en jy jou eie lewe en die lewe van jou huis verloor nie."

²⁶ Daarop gaan die kinders van Dan hulle koers, terwyl Miga, toe hy sien dat hulle sterker was as hy, omdraai en na sy huis teruggaan.

²⁷ Maar hulle het saamgeneem wat Miga gemaak het, en die priester wat hy gehad het; en hulle het Laïsh, 'n rustige

ⁱ Dan-se-Laer

en onbesorgde volk, oorval en dié met die skerpte van die swaard verlaan en die stad met vuur verbrand.

²⁸ En daar was geen redder nie, want dit was ver van Tsidon af en hulle het met niemand gemeenskap gehad nie: dit het in die dal gelê wat by Bêt-Rehob behoort. Hulle bou toe die stad weer op en woon daarin,

²⁹ en noem die stad Dan, volgens die naam van hulle vader Dan wat vir Jisra'ël gebore is; maar voorheen was die naam van die stad Laish.

³⁰ En die kinders van Dan het vir hulle die gesnede beeld opgerig; en Jehónatan, die seun van Géreshom, die seun van Moshe, hy en sy seuns was priesters vir die stam van die Daniete tot op die dag van die ontvolking van die land.

³¹ En hulle het vir hulle die gesnede beeld van Miga opgerig wat hy gemaak het, al die dae dat die huis van Elohim in Shilo was.

19 En in dié dae was daar geen koning in Jisra'ël nie. En 'n Levitiese man het as vreemdeling vertoef agter in die gebergte van Efrajim; en hy het vir hom 'n vrou, 'n byvrou, geneem uit Bêt Lehém, Jahuda.

² Maar sy byvrou het by hom gehoereer en van hom weggegaan na haar vader se huis, na Bêt Lehém, Jahuda; en sy was daar vier maande lank.

³ Daarop maak haar man klaar en gaan haar agterna om tot haar hart te praat en haar terug te bring. Sy dienaar was by hom met 'n paar esels. En toe sy hom in die huis van haar vader bring en die vader van die jong vrou hom sien, was hy bly om hom te ontmoet.

⁴ En sy skoonvader, die vader van die jong vrou, het hom teruggehou, sodat hy drie dae by hom gebly het; en hulle het geëet en gedrink en die nag daar oorgebly.

⁵ Maar terwyl hulle op die vierde dag vroeg in die môre opstaan en hy klaarmaak om weg te gaan, sê die vader van die jong vrou vir sy skoonseun: "Versterk jou hart met 'n stukkie brood,

en daarna kan julle weggaan."

⁶ En hulle het gebly, en hulle twee het saam geëet en gedrink. Daarop sê die vader van die jong vrou aan die man: "Bly tog asseblief die nag oor, en laat jou hart vrolik wees."

⁷ Toe die man egter klaarmaak om weg te gaan, het sy skoonvader by hom aangedring, sodat hy weer die nag daar oorgebly het.

⁸ Terwyl hy op die vyfde dag vroeg in die môre klaarmaak om weg te gaan, sê die vader van die jong vrou: "Versterk jou hart tog, en vertoef julle tot namiddag." En hulle twee het geëet.

⁹ Maar toe die man klaarmaak om weg te gaan, hy en sy byvrou en sy dienaar, sê sy skoonvader, die vader van die jong vrou, vir hom: "Kyk, die son sak, dit wil aand word; bly julle maar die nag oor. Kyk, dit is al laat, bly die nag hier oor, en laat jou hart vrolik wees. Dan kan julle môre vroeg klaarmaak vir julle reis en na jou tente toe gaan."

¹⁰ Maar die man wou nie die nag oorbly nie en het klaargemaak en weggetrek en gekom tot teenoor Jebus - dit is Jarushalajim - met 'n paar opgesaalde esels by hom; ook sy byvrou was by hom.

¹¹ En toe hulle by Jebus kom en die son al baie gesak het, sê die dienaar aan sy meester: "Kom tog, laat ons uitdraai na hierdie stad van die Jebusiete en daarin oornag."

¹² Maar sy meester sê aan hom: "Ons kan nie uitdraai na 'n vreemde stad waar nie van die kinders van Jisra'ël is nie, maar ons moet verbytrek tot by Gib'a."

¹³ Verder sê hy aan sy dienaar: "Trek, laat ons nader kom by een van die plekke en in Gib'a of Rama oornag."

¹⁴ So het hulle dan verder verbygetrek; en die son het vir hulle ondergegaan by Gib'a wat aan Binjamin behoort.

¹⁵ Toe draai hulle daar uit om in Gib'a te gaan oornag. En hy het ingekom en gebly op die plein van die stad, want daar was niemand wat hulle in sy huis

opgeneem het om te oornag nie.

¹⁶ Maar kyk, in die aand kom daar 'n ou man uit die veld van sy werk af, en die man was van die gebergte van Efrajim afkomstig en het in Gib'a as vreemdeling vertoef; maar die mans van die plek was Benjamineite.

¹⁷ En toe hy sy oë opslaan, sien hy die reisiger op die plein van die stad, en die ou man vra: "Waar gaan u heen, en waar kom u vandaan?"

¹⁸ En hy sê vir hom: "Ons trek deur van Bêt Lehem, Jahuda tot agter in die gebergte van Efrajim; ek kom daarvandaan en het tot by Bêt Lehem, Jahuda gereis, en ek gaan na die huis van יהוה. Maar hier is niemand wat my in sy huis opneem nie,

¹⁹ alhoewel ons esels strooi sowel as voer het, en daar ook brood en wyn is vir myself en vir u dienaars en vir die bediende wat by u dienaars is. Daar is aan geen ding gebrek nie."

²⁰ Toe sê die ou man: "Vrede vir jou! Alleenlik, al wat u kortkom, is vir my rekening; u moet net nie op die plein oornag nie."

²¹ Daarop het hy hom in sy huis gebring en aan die esels voer gegee; en nadat hulle hul voete gewas het, het hulle geëet en gedrink.

²² Terwyl hulle hul hart vrolik maak, omsingel die mans van die stad, seuns van Belija'al, meteens die huis en klop hard aan die deur; en hulle praat met die ou man, die eenaar van die huis, en sê: "Bring die man uit wat in jou huis gekom het, dat ons hom kan beken!"

²³ Daarop gaan die man, die eenaar van die huis, uit na hulle en sê aan hulle: "Nee, my broers, moet tog nie kwaad doen nie. Aangesien hierdie man in my huis gekom het; moet nie hierdie skandaad begaan nie.

²⁴ "Kyk, hier is my dogter wat 'n jongmeisie is, en sy byvrou; laat ek hulle uitbring, verneder hulle dan en maak met hulle wat goed is in julle oë, maar aan hierdie man mag julle so 'n skandaad

nie begaan nie!"

²⁵ Toe die mans nie na hom wou luister nie, gryp die man sy byvrou en bring haar uit na hulle daarbuite; en hulle het haar beken en die hele nag deur haar mishandel, tot die môre toe, en haar laat loop toe die rooidag uitkom.

²⁶ En teen dagbreek het die vrou gekom en neergeval voor die ingang van die man se huis waar haar meester was, totdat dit lig was.

²⁷ En toe haar meester die môre opstaan en die huisdeure opmaak en uitgaan om sy reis voort te sit - kyk, daar lê die vrou, sy byvrou, voor die ingang van die huis met haar hande op die drumpel.

²⁸ En hy sê vir haar: "Staan op en laat ons trek!" Maar niemand antwoord nie. Daarop het hy haar op die esel gelaai, en die man het klaargemaak en na sy woonplek getrek.

²⁹ Maar toe hy in sy huis kom, het hy 'n mes geneem en sy byvrou gegryp en haar stukkend gesny volgens haar gebeente in twaalf stukke en dit in die hele grondgebied van Jisra'ël rondgestuur.

³⁰ En elkeen wat dit sien, het gesê: "So iets het nie gebeur en is nie gesien van die dag af dat die kinders van Jisra'ël uit die land van Mitsrajim opgetrek het tot vandag toe nie! Neem dit tog ter harte, gee raad en praat!"

20 Toe het al die kinders van Jisra'ël uitgetrek, en die vergadering het soos een man, van Dan tot Be'ër-Sheba, saam met die land Gil'ad, byeengekom by יהוה in Mitspa;

² en die hoofde van die hele volk, van al die stamme van Jisra'ël, het in die vergadering van die volk van Elohim gaan staan - vier honderd duisend man te voet wat die swaard uittrek.

³ En die kinders van Benjamin het gehoor dat die kinders van Jisra'ël opgetrek het na Mitspa. Toe sê die kinders van Jisra'ël: "Vertel julle hoe hierdie misdaad gepleeg is."

⁴ Daarop antwoord die Levitiese man, die

man van die vermoorde vrou, en sê: "Ek het in Gîā'a wat aan Benjamin behoort, gekom, ek en my byvrou, om te oornag.

⁵ "En die burgers van Gîb'a het teen my opgestaan en in vyandskap teen my die huis omsingel in die nag. Hulle het gemeen om my dood te maak, en my byvrou het hulle verneder, sodat sy gesterf het.

⁶ "Toe het ek my byvrou gegryp en haar in stukke verdeel en haar rondgestuur in die hele gebied van die erfdeel van Jisra'ël, omdat hulle 'n gruwel en 'n skanddaad in Jisra'ël begaan het.

⁷ "Hier is julle, kinders van Jisra'ël, nou almal: gee julle hier woord en raad!"

⁸ Toe staan die hele volk op soos een man en sê: "Geeneen van ons sal na sy tent toe gaan en geeneen van ons wegdraai na sy huis toe nie;

⁹ maar dit is nou die ding wat ons Gîb'a sal aandoen: Op teen hom volgens die lot!

¹⁰ "Ons sal tien man neem uit elke honderd van al die stamme van Jisra'ël, en honderd uit duisend, en duisend uit tien duisend, om padkos vir die mans te gaan haal, om wanneer hulle gekom het, met Gîb'a-Binjamin te handel volgens die skanddaad wat hy in Jisra'ël begaan het."

¹¹ Toe versamel al die mans van Jisra'ël by die stad, soos een man saamverbonde.

¹² En die stamme van Jisra'ël stuur mans deur die hele stam van Benjamin om te sê: "Wat vir 'n boosheid is dit wat onder julle gepleeg is?"

¹³ "Lewer dan nou die slegte mans uit wat in Gîb'a is, dat ons hulle om die lewe kan bring en die kwaad uit Jisra'ël kan roei." Die Benjamins wou egter nie na hulle broers, die kinders van Jisra'ël, luister nie;

¹⁴ maar die kinders van Benjamin het bymekaargekom uit die stede na Gîb'a toe, om na die oorlog uit te trek teen die kinders van Jisra'ël.

¹⁵ En die kinders van Benjamin uit die stede is op dié dag getel ses en twintig

duisend man wat die swaard uittrek, behalwe die inwoners van Gîb'a wat getel is: sewe honderd uitgesoekte mans.

¹⁶ Uit al hierdie mans was daar sewe honderd uitgesoekte mans wat links was; hulle almal het met 'n klip op 'n haar geslinger sonder om te mis.

¹⁷ En die mans van Jisra'ël, behalwe Benjamin, is getel: vier honderd duisend man wat die swaard uittrek, hulle almal was krygsmanne.

¹⁸ En hulle het klaargemaak en opgetrek na Bêt-Ēl en Elohim geraadpleeg; en die kinders van Jisra'ël het gesê: "Wie van ons moet eerste optrek om te veg teen die kinders van Benjamin?" Toe sê יהוה: Jahuda eerste.

¹⁹ Daarop het die kinders van Jisra'ël die môre klaargemaak en laer opgeslaan teen Gîb'a.

²⁰ En die mans van Jisra'ël het uitgetrek om te veg teen Benjamin, en die mans van Jisra'ël het hulleself in slagorde teen hulle opgestel, na Gîb'a toe.

²¹ Toe trek die kinders van Benjamin uit Gîb'a, en hulle het op dié dag in Jisra'ël twee en twintig duisend man teen die grond vernietig.

²² Maar die mans, die mans van Jisra'ël, het hulle sterk gehou en hulle weer in slagorde opgestel op die plek waar hulle hul die vorige dag opgestel het.

²³ En die kinders van Jisra'ël het opgetrek en geween voor die aangesig van יהוה tot die aand toe en hulle geraadpleeg en gesê: "Moet ek weer nader trek om te veg teen die kinders van Benjamin, my broer?" En יהוה sê: "Trek teen hom op!"

²⁴ En toe die kinders van Jisra'ël die tweede dag nader kom na die kinders van Benjamin,

²⁵ het Benjamin uit Gîb'a op die tweede dag uitgetrek om hulle te ontmoet en van die kinders van Jisra'ël nog agttien duisend man wat almal die swaard uittrek, teen die grond vernietig.

²⁶ Daarop trek al die kinders van Jisra'ël, ja, die hele volk weg, en hulle het na Bêt-Ēl gekom; en hulle het geween en

daar gebly voor die aangesig van יהוה en dié dag gevas tot die aand toe en brandoffers en dankoffers voor die aangesig van יהוה gebring.

²⁷ En die kinders van Jisra'ël het יהוה geraadpleeg - want die verbondsark van Elohim was in dié dae daar,

²⁸ en Pínehás, die seun van El'ásar, die seun van Aharon, het in dié dae voor Hom gedien - en gesê: "Moet ek nog weer uittrek om teen die kinders van Benjamin, my broer, te veg, of moet ek ophou?" Toe sê יהוה: "Trek op, want môre sal Ek hom in jou hand gee."

²⁹ En Jisra'ël het rondom teen Gíḇ'a hinderlae opgestel.

³⁰ En die kinders van Jisra'ël het op die derde dag teen die kinders van Benjamin opgetrek en hulle teen Gíḇ'a opgestel soos die vorige kere.

³¹ En die kinders van Benjamin het uitgetrek, die mans tegemoet - hulle is van die stad afgesny - en, soos die vorige kere, het hulle begin om sommige van die mans op die grootpaaiete te verslaan, waarvan die een opgaan na Bêt-Ēl, en die ander deur die veld na Gíḇ'a - omtrent dertig man in Jisra'ël.

³² Toe dink die kinders van Benjamin: "Hulle is voor ons verslaan soos die eerste keer!" Maar die kinders van Jisra'ël het gesê: "Laat ons vlug en hom van die stad afsny na die grootpaaiete toe."

³³ En al die mans van Jisra'ël het hulle stelling verlaat en hulle by Baäl-Tamar opgestel, terwyl die hinderlaag van Jisra'ël aanruk uit sy stelling, uit die oop plek by Geba.

³⁴ En tien duisend uitgesoekte mans uit die hele Jisra'ël het teenoor Gíḇ'a vandaan gekom, en die geveg was hewig; maar Benjamin het nie gemerk dat die teëspoed hulle sou tref nie.

³⁵ Toe het יהוה Benjamin voor Jisra'ël verslaan, en die kinders van Jisra'ël het op dié dag in Benjamin vyf en twintig duisend een honderd man wat almal die swaard uittrek, vernietig.

³⁶ So het dan die kinders van Benjamin

gesien dat hulle verslaan is. En die mans van Jisra'ël het aan Benjamin terrein gegee, omdat hulle vertrou het op die hinderlaag wat hulle teen Gíḇ'a opgestel het.

³⁷ Toe het die hinderlaag vinnig na Gíḇ'a gestorm - en die hinderlaag het getrek en die hele stad met die skerpte van die swaard verslaan.

³⁸ En die afgespreekte teken tussen die mans van Jisra'ël en die hinderlaag was dat hulle 'n groot rookwolk uit die stad moet laat optrek.

³⁹ Daarom het die mans van Jisra'ël omgedraai in die geveg; en die Benjaminiete het begin om onder die mans van Jisra'ël sommige neer te slaan, omtrent dertig man, want hulle het gedink: "Hy is regtig heeltemal voor ons verslaan soos in die vorige geveg."

⁴⁰ Intussen het die wolk begin optrek uit die stad, 'n rookpilaar; en toe Benjamin agter hom omkyk, trek die hele stad al in rook na die hemel op!

⁴¹ Toe die mans van Jisra'ël dan nou omdraai, het die mans van Benjamin geskrik, want hulle het gesien dat die teëspoed hulle gaan tref;

⁴² en hulle het voor die mans van Jisra'ël omgedraai op pad na die woestyn; maar die geveg het hulle ingehaal, terwyl die wat uit die stede kom, hulle daar tussenin vernietig:

⁴³ hulle het Benjamin omsingel, hom agtervolg, hom op die rusplek vertrap tot teenoor Gíḇ'a, aan die oostekant.

⁴⁴ En daar het van Benjamin agttien duisend man geval, en dit almal dapper mans.

⁴⁵ Toe spring hulle om en vlug na die woestyn, na die rots Rimmon; maar hulle het in die nageveg op die grootpaaiete vyf duisend man van hulle gedood en hulle agternagesit tot by Gídeom en twee duisend man van hulle verslaan.

⁴⁶ En al die gesneuweldes van Benjamin op dié dag was vyf en twintig duisend man wat die swaard uittrek, en dit almal dapper mans.

⁴⁷ Maar ses honderd man het omgedraai en gevlug na die woestyn, na die rots Rimmon en vier maande by die rots Rimmon gebly.

⁴⁸ Toe gaan die mans van Jisra'ël terug na die kinders van Benjamin en verslaan hulle met die skerpte van die swaard, sowel mense as diere en alles wat voorgekom het; ook al die stede wat hulle aangetref het, het hulle aan die brand gesteeek.

21 Maar die mans van Jisra'ël het al in Mitspa gesweer en gesê: "Niemand van ons mag sy dogter aan 'n Benjaminiet as vrou gee nie."

² En toe die mans in Bêt-Ēl kom, het hulle daar gebly tot die aand toe voor die aangesig van Elohim en hulle stem verhef en geween met 'n groot geween

³ en gesê: "Waarom, o יהוה, Elohim van Jisra'ël, het dit in Jisra'ël gebeur dat daar vandag een stam uit Jisra'ël vermis word?"

⁴ Daarop het die mans die volgende dag vroeg klaargemaak en daar 'n altaar gebou en brandoffers en dankoffers gebring.

⁵ En die kinders van Jisra'ël het gesê: "Wie is daar van al die stamme van Jisra'ël wat nie opgegaan het na die vergadering, na יהוה toe nie?" Want daar was 'n plegtige eed teen die een wat nie opgaan na יהוה in Mitspa nie: "Hy moet sekerlik gedood word."

⁶ Toe het die kinders van Jisra'ël hulle broer Benjamin jammer gekry en gesê: "Daar is vandag een stam uit Jisra'ël afgesny.

⁷ "Wat kan ons doen vir hulle wat oorgebly het, wat vrouens aanbetref? Want ons het by יהוה gesweer dat ons nie van ons dogters aan hulle as vrouens sal gee nie."

⁸ Toe sê hulle: "Wie is diegene wat van die stamme van Jisra'ël nie opgegaan het na יהוה in Mitspa nie?" En kyk, niemand het uit Jaběsh in Gil'ad na die laer, na die vergadering gekom nie.

⁹ En die volk is getel, en daar was

niemand van die inwoners van Jaběsh in Gil'ad nie.

¹⁰ Toe stuur die vergadering daarheen twaalf duisend man uit die dapper mans en gee hulle bevel en sê: "Gaan en slaan die inwoners van Jaběsh in Gil'ad met die skerpte van die swaard, ook die vrouens en die kinders.

¹¹ "En dit is die ding wat julle moet doen: Alles wat manlik is, en al die vrouens wat die gemeenskap met die man ken, moet julle met die banvloek tref."

¹² En hulle het onder die inwoners van Jaběsh in Gil'ad vier honderd meisies aangetref, jongmeisies wat geen gemeenskap met 'n man gehad het nie, en dié het hulle na die laer gebring in Shilo wat in die land Kanaän lê.

¹³ Toe stuur die hele vergadering en hulle praat met die kinders van Benjamin wat by die rots Rimmon was, en bied hulle vrede aan.

¹⁴ Daarop het Benjamin in dié tyd teruggekom; en hulle het die vrouens wat hulle uit die vrouens van Jaběsh in Gil'ad in die lewe behou het, aan hulle gegee, maar só was daar vir hulle nie genoeg nie.

¹⁵ En die volk het Benjamin jammer gekry, omdat יהוה 'n skeuring gemaak het onder die stamme van Jisra'ël.

¹⁶ Toe sê die oudstes van die vergadering: "Wat kan ons doen vir die wat oorgebly het, wat vrouens aanbetref? Want die vrouens was uit Benjamin verdelg."

¹⁷ Verder sê hulle: "Die besitting van die wat oorgebly het, behoort aan Benjamin, sodat geen stam uit Jisra'ël mag verdelg word nie.

¹⁸ "Maar ons self kan hulle geen vrouens uit ons dogters gee nie; want die kinders van Jisra'ël het gesweer en gesê: 'Vervloek is hy wat 'n vrou aan Benjamin gee.'"

¹⁹ Toe sê hulle: "Kyk, daar is jaar vir jaar 'n fees van יהוה in Shilo wat noord van Bêt-Ēl lê, oost van die grootpad wat opgaan van Bêt-Ēl na Shek'em, en suid

SHOF'TIM 21

van Lebóna.”

²⁰ En hulle het die kinders van Binjamin bevel gegee en gesê: “Gaan en lê en loer in die wingerde.

²¹ “En let op, en kyk, wanneer die dogters van Shilo uittrek om hulle koordanse uit te voer, dan moet julle uit die wingerde uitkom, en julle moet vir julle, elkeen sy vrou, uit die dogters van Shilo vang en na die land Binjamin gaan.

²² “En wanneer hulle vaders of hulle broers kom om by ons ’n saak te maak, sal ons vir hulle sê: ‘Skenk hulle aan óns, want ons het nie vir elkeen ’n vrou in die oorlog geneem nie. Julle self het hulle mos nie aan hulle gegee nie; in dié geval alleen sou julle skuldig gewees het.’”

²³ Die kinders van Binjamin het toe so gedoen: hulle het vrouens volgens hulle getal weggedra uit die danseresse wat hulle geroof het; en hulle het weggegaan en teruggekeer na hul erfdeel toe, en hulle het die stede opgebou en daarin gewoon.

²⁴ En die kinders van Jisra’ël het in daardie tyd daarvandaan weggegaan, elkeen na sy stam en na sy geslag, en hulle het daarvandaan uitgetrek, elkeen na sy erfdeel toe.

²⁵ In dié dae was daar geen koning in Jisra’ël nie: elkeen het gedoen wat reg was in sy oë.